

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 105/2005(1))

ΠΑΡΑΠΟΝΟ/ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 28 Ιουνίου, 2006

Ενώπιον: κ. Νίκου Παπαιωάννου, Προέδρου, κ. Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, κ. Νίκου Παπαμιχαήλ, κ. Μαίρης Κουτσελίνη και κ.Μαρίας Δωρίτη, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στην παρούσα υπόθεση η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου εξετάζει τις από μέρους του σταθμού πιθανές παραβάσεις των άρθρων **29(1)** και **29(2)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των κανονισμών **21(5)**, **21(6)**, **22(1)**, **26(β)**, **26(ια)** και **32(3)(α)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).

Τα πιο πάνω άρθρα αναφέρουν:

29(1) *Οι σταθμοί έχουν υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές τους δεν περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ιδίως προγράμματα που περιέχουν πορνογραφικές σκηνές ή σκηνές αδικαιολόγητης βίας.*

29(2) *Η πιο πάνω στο εδάφιο (1) προβλεπόμενη υποχρέωση επεκτείνεται επίσης και σε άλλα προγράμματα που ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, εκτός αν εξασφαλίζεται, με την επιλογή του κατάλληλου χρόνου*

μετάδοσης του προγράμματος ή με άλλα τεχνικής φύσεως μέτρα, ότι οι ανήλικοι δεν βλέπουν ή ακούν κατά κανόνα και συστηματικά τις εκπομπές αυτές.

Οι πιο πάνω κανονισμοί αναφέρουν:

21(5) Οι σταθμοί έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν ότι οι τηλεθεατές ή ακροατές είναι πάντοτε ενήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο των προγραμμάτων που παρακολουθούν.

21(6) Οι σταθμοί εξασφαλίζουν όπως τα προγράμματα τα οποία μεταδίδονται εντός της οικογενειακής ζώνης είναι κατάλληλα για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών.

22(1) Με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στους παρόντες Κανονισμούς δίνονται προειδοποιήσεις σχετικά με τη φύση της εκπομπής, είτε αυτή βρίσκεται χρονικά εντός της οικογενειακής ζώνης είτε εκτός. Η προειδοποίηση αυτή έχει τρεις μορφές-

α) Γραπτή προειδοποίηση στον ημερήσιο τύπο και στα ραδιοτηλεοπτικά περιοδικά

β) Ακουστική, (λεκτική) πριν από την έναρξη της εκπομπής

γ) Οπτική, με οπτική ένδειξη κάθε δέκα λεπτά στο κάτω αριστερό μέρος της οθόνης ως εξής:

- i. (K) σε παρένθεση χρώματος πράσινου για προγράμματα κατάλληλα για γενική παρακολούθηση
- ii. (12) σε παρένθεση χρώματος κίτρινου για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δώδεκα ετών
- iii. (15) σε παρένθεση χρώματος μπλε για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δεκαπέντε ετών
- iv. (18) σε παρένθεση χρώματος κόκκινου για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δεκαοχτώ ετών
- v. (A) σε παρένθεση για προγράμματα έντονου ερωτικού περιεχομένου

26(β) Στις ψυχαγωγικές εκπομπές απαγορεύεται η προβολή ασυνήθιστων εργαλείων ή μεθόδων προκλήσεως πόνου ή κακώσεως, ιδίως όταν είναι εύκολη η απομίμηση.

26(ια) Απαγορεύεται η μετάδοση επικίνδυνης συμπεριφοράς, η οποία είναι δυνατό να γίνει αντικείμενο μίμησης από το κοινό και οπωσδήποτε απαγορεύεται εντός οικογενειακής ζώνης.

32(3)(α) Απαγορεύεται η μετάδοση προγραμμάτων εντός οικογενειακής ζώνης που ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ειδικότερα των προγραμμάτων που περιέχουν ερωτικές σκηνές ή σκηνές βίας.

Κατόπιν σχετικής απόφασης, Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, με επιστολή της ημερομ. **27.5.2005** έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις ή / και παραστάσεις και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού όπως δηλώσουν κατά πόσο επιθυμούν να παρευρεθούν κατά την εξέταση της υπόθεσης.

Στην προαναφερθείσα επιστολή τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δε ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει στη λήψη απόφασης χωρίς την απάντηση του σταθμού.

Οι διερευνώμενες παραβάσεις οι οποίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού εκτίθενται στα πιο κάτω υποστοιχεία:

1. Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδόθηκαν **σκηνές βίας με ενδεχόμενο να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων** κατά παράβαση του άρθρου **29(1)** του περί Ραδιοφωνικού και Τηλεοπτικού Σταθμού Νόμου 7 (I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) .

Στην εν λόγω σκηνή ένας άντρας προσπαθεί να στραγγαλίσει την κόρη του. Συγκεκριμένα, τη ρίχνει βίαια στο πάτωμα και στη συνέχεια πέφτει από πάνω της και σφίγγει με δύναμη τα χέρια του γύρω από το λαιμό της με σκοπό να την πνίξει.

2. Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», το οποίο έφερε τη σήμανση (K) και κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδόθηκαν **σκηνές βίας μέσω των οποίων ο σταθμός δεν εξασφάλισε με την επιλογή του κατάλληλου χρόνου μετάδοσης τους ή με άλλα τεχνικής φύσης μέτρα ότι οι ανήλικοι δεν βλέπουν ή ακούν την εκπομπή αυτή,**

κατά παράβαση του άρθρου **29(2)** του περί Ραδιοφωνικού και Τηλεοπτικού Σταθμού Νόμου 7 (I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) .

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

3. Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς **«Ιερό Πάθος»**.Ο σταθμός δεν μερίμνησε να διασφαλίσει ότι οι τηλεθεατές είναι ενήμεροι σχετικά με το ακριβές περιεχόμενο του επεισοδίου που παρακολουθούν, αφού η προειδοποίηση που δόθηκε (**K**), **δεν συνάδει με το περιεχόμενο του επεισοδίου, καθότι κατά τη διάρκεια του μεταδόθηκαν σκηνές βίας μη κατάλληλες για όλο το κοινό, κατά παράβαση του κανονισμού 21(5) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).**

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

4. Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς **«Ιερό Πάθος»**. Πριν από την έναρξη του επεισοδίου ο σταθμός έδωσε **την ακουστική προειδοποίηση «το πρόγραμμα που ακολουθεί είναι κατάλληλο για γενική παρακολούθηση» και την οπτική ένδειξη (K)**. Ωστόσο η προειδοποίηση που δόθηκε δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο του εν λόγω επεισοδίου, αφού **κατά τη διάρκεια του μεταδόθηκαν σκηνές βίας μη κατάλληλες για γενική παρακολούθηση, κατά παράβαση του κανονισμού 22(1) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).**

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

5. Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς **«Ιερό Πάθος»**, κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδόθηκαν **σκηνές βίας μη κατάλληλες για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών, κατά παράβαση του κανονισμού 21(6) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).**

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

6. Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», κατά τη διάρκεια του οποίου **προβλήθηκαν μέθοδοι προκλήσεως πόνου ή κακώσεως, όπου είναι εύκολη η απομίμηση** κατά παράβαση του κανονισμού **26(β)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

7. Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», κατά τη διάρκεια του οποίου **μεταδόθηκε επικίνδυνη συμπεριφορά η οποία είναι δυνατό να γίνει αντικείμενο μίμησης από το κοινό**, κατά παράβαση του κανονισμού **26(ια)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

8. Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδόθηκαν **σκηνές βίας που ήτο ενδεχόμενο να βλάψουν τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων**, κατά παράβαση του κανονισμού **32(3)(α)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

Σε επιστολή του ημερομ. **9.6.2005**, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σταθμού κ. Λουκής Παπαφιλίππου ανέφερε τα ακόλουθα:

«(...)Γνωρίζω λήψη της επιστολής σας ημερομ. 27.5.2006 και προχωρώ στην καταχώρηση των τοποθετήσεων του σταθμού.

A) Εξέταση των ισχυριζόμενων παραβάσεων:

1) Άρθρο 29(1) του Νόμου 7(Ι)/98

«Οι σταθμοί έχουν υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές τους δεν περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ιδίως προγράμματα που περιέχουν πορνογραφικές σκηνές ή σκηνές αδικαιολόγητης βίας.»

Η Αρχή οφείλει να ερμηνεύσει τις **αόριστες-αξιολογικές έννοιες** «σωματική βλάβη», «πνευματική βλάβη», «βλάβη στην ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων», βάσει των σύγχρονων κοινωνικών αντιλήψεων και βάσει της σημερινής πραγματικότητας. Δεσμεύεται δηλαδή να δώσει μια σύγχρονη και προσγειωμένη στη σημερινή πραγματικότητα ερμηνεία των πιο κάτω εννοιών, λαμβάνοντας υπόψη: α) ότι η απομονωμένη από την Αρχή επίδικη σκηνή δεν μπορεί να βλάψει κανένα. Οποιοσδήποτε τηλεθεατής μπορεί να καταλάβει ότι ο άντρας δεν επρόκειτο να στραγγαλίσει την κόρη του. β) Δεν προβλήθηκε περισσότερη βία από άλλα προγράμματα, αλλά και από τη βία που είναι ορατή στην καθημερινή ζωή. Τα συγκριτικά αυτά κριτήρια πρέπει να ληφθούν δεόντως υπόψη κατά την ερμηνεία των πιο πάνω αορίστων-αξιολογικών εννοιών

2) Άρθρο 29(2) του Νόμου 7(Ι)/98

«Η πιο πάνω στο εδάφιο (1) προβλεπόμενη υποχρέωση επεκτείνεται επίσης **και σε άλλα προγράμματα που...**»

- Από τη διατύπωση του εδαφίου 2, προκύπτει ότι ένας σταθμός δεν μπορεί να παραβιάσει συγχρόνως και το εδάφιο 1 και το εδάφιο 2. Η Αρχή οφείλει να επιλέξει σε ποια κατηγορία εντάσσεται η επίδικη σειρά και να κατηγορήσει το σταθμό είτε για παραβίαση του εδαφίου 1 είτε του εδαφίου 2. Καταχρηστικά διατυπώνονται κατηγορίες και για τα 2 εδάφια
- Άνευ βλάβης των πιο πάνω επαναλαμβάνω τους ισχυρισμούς μας που αναφέρονται στην πρώτη κατηγορία

3)Κανονισμός 21(5) της ΚΔΠ 10/2000

« Οι σταθμοί έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν ότι οι τηλεθεατές ή ακροατές είναι πάντοτε ενήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο των προγραμμάτων που παρακολουθούν.»

- Ο κανονισμός αυτός στοχεύει στο να υποχρεώσει τους σταθμούς να ενημερώνουν με οποιονδήποτε τρόπο τους τηλεθεατές για το περιεχόμενο του προγράμματος που παρακολουθούν. Με τον όρο «περιεχόμενο» εννοείται προφανώς το είδος του προγράμματος κατά πόσον πρόκειται π.χ για ενημερωτική εκπομπή, για ντοκιμαντέρ, για τηλεοπτικό έργο για διαφήμιση κτλ) και εφόσον πρόκειται για τηλεοπτικό έργο, όπως εν προκειμένω, εννοείται η υπόθεση του έργου αυτού, δηλαδή με ποιο περίπου θέμα καταπιάνεται το σενάριο του έργου. Σκοπός δηλαδή του Νομοθέτη είναι να καθίστανται ενήμεροι οι τηλεθεατές για το τι πρόκειται να προβληθεί, ώστε να έχουν την ευχέρεια να προεπιλέξουν εάν θα παρακολουθήσουν το συγκεκριμένο πρόγραμμα ή όχι, χωρίς να είναι αναγκασμένοι να χάνουν την ώρα τους, αρχίζοντας να παρακολουθούν προγράμματα που δεν θα επρόκειτο να παρακολουθήσουν ποτέ, εάν εκ των προτέρων γνώριζαν ότι το περιεχόμενο τους δεν είναι της αρεσκείας τους
- Σκοπός επίσης του Νομοθέτη είναι να διασφαλίσει ότι οι σταθμοί δεν θα παραπλανούν το κοινό, παραπληροφορώντας το για το είδος και το θέμα των προγραμμάτων, στην προσπάθεια τους να πείσουν το κοινό να παρακολουθήσει ένα πρόγραμμα και έτσι να ανεβάσουν τα ποσοστά ακροαματικότητας του σταθμού.
- Συστηματική ερμηνεία του Νόμου 7(Ι)/98 καταδεικνύει ότι εάν ο Νομοθέτης ήθελε με τον συγκεκριμένο κανονισμό να αναγκάσει τους σταθμούς να προστατεύσει συγκεκριμένες κατηγορίες ατόμων, τότε δεν θα ήταν ανάγκη να παραθέσει αναλυτικά σωρεία άλλων διατάξεων που έχουν τον ίδιο σκοπό, όπως είναι ο κανονισμός 22 για τα προειδοποιητικά σήματα και ο κανονισμός 32 για την προστασία των ανηλίκων. Άσχετες λοιπόν με τον υπό εξέταση κανονισμό είναι και οι λεπτομέρειες κατηγορίας που παρατίθενται καθώς σε αυτές υπάρχει και ο ισχυρισμός ότι λανθασμένα το επεισόδιο έφερε την ένδειξη (Κ): Για τις ενδείξεις βάσει των οποίων κατατάσσονται οι ταινίες, υπάρχει ξεχωριστός κανονισμός (22).
- Ο σταθμός διασφάλισε με κάθε τρόπο ότι οι τηλεθεατές θα ήταν ενήμεροι και για το είδος του συγκεκριμένου προγράμματος και για την υπόθεση του έργου και ειδικότερα την υπόθεση του συγκεκριμένου επεισοδίου, τόσο με τις διαφημίσεις του έργου αυτού από τον ίδιο το σταθμό, όσο και από την περίληψη του κάθε επεισοδίου που αποστέλλεται εβδομαδιαίως στα διάφορα ραδιοτηλεοπτικά περιοδικά.

4)Κανονισμός 22(1) της ΚΔΠ 10/2000

- Ο κανονισμός αυτός δεν ενέχει απαγορευτικό κανόνα και η Αρχή δεν μπορεί να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις για δήθεν παραβίαση αυτού, καθώς: α) δεν περιλαμβάνεται στην απαρίθμηση του άρθρου 41^A (1) του Νόμου 7(Ι)/98, όπου αναφέρονται ειδικά διατάξεις, η παραβίαση των οποίων γεννά εξουσία στην Αρχή να επιβάλει κυρώσεις, αφού φυσικά ακολουθήσει πρώτα τη νόμιμη προβλεπόμενη διαδικασία εξέτασεως παραβάσεων. β) Σε περίπτωση που δεν αναφέρεται ρητά στον Νόμο ότι παράβαση συγκεκριμένου άρθρου μπορεί να επιφέρει κύρωση σε σταθμό, τότε αδίκημα από σταθμό θα στοιχειοθετείτο μόνο στην περίπτωση που προκύπτει ρητά από συγκεκριμένη διάταξη, ότι αυτή ενέχει απαγορευτικό κανόνα. Από τη γραμματική διατύπωση, δεν φαίνεται να υπάρχει απαγορευτικός χαρακτήρας. Ο χαρακτήρας της διατάξεως είναι παραινετικός, όχι απαγορευτικός: «δίδονται προειδοποιήσεις», δεν αναγράφεται όπως σε άλλα άρθρα ότι π.χ «οι σταθμοί πρέπει δίδουν προειδοποιήσεις», ή «υποχρεούνται να δίδουν προειδοποιήσεις» ή «απαγορεύεται να μη δίδουν προειδοποιήσεις»

Εάν λοιπόν η Αρχή κρίνει ένοχο το σταθμό για παραβίαση του κανονισμού 22(1), τότε θα παραβιασθεί η αρχή *nullum crimen nulla poena sine lege*.

- Άνευ βλάβης της πιο πάνω θέσης μας, επαναλαμβάνουμε τους ισχυρισμούς μας που αναφέρονται στην πρώτη κατηγορία.

5) Κανονισμός 21(6) της ΚΑΠ 10/2000

«Οι σταθμοί εξασφαλίζουν όπως τα προγράμματα τα οποία μεταδίδονται εντός της οικογενειακής ζώνης είναι κατάλληλα για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών.»

- Ούτε ο κανονισμός αυτός ενέχει απαγορευτικό κανόνα, για τους λόγους που αναφέραμε πιο πάνω. Ο χαρακτήρας της διατάξεως είναι παραινετικός, όχι απαγορευτικός: «οι σταθμοί εξασφαλίζουν», δεν αναγράφεται όπως σε άλλα άρθρα ότι π.χ «οι σταθμοί πρέπει να εξασφαλίζουν» ή «υποχρεούνται να εξασφαλίζουν» ή «απαγορεύεται να μην εξασφαλίζουν».
- Ο κανονισμός 21(6), αναφέρεται σε «κατάλληλα προγράμματα», ενώ στις λεπτομέρειες κατηγορίας που παρατίθενται, φαίνεται ότι η Αρχή καταγγέλλει τελικώς

τον σταθμό για «μη κατάλληλες σκηνές». Η Αρχή διαβάξει λάθος τον κανονισμό, επικαλείται διαφορετικά, λανθασμένα συστατικά στοιχεία και επομένως δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί παράβαση. Από το ουσιαστικότερο αυτό «λάθος» της Αρχής, τεκμηριώνεται και η πιο πάνω θέση μας, ότι για να στοιχειοθετηθεί παραβίαση του εν λόγω κανονισμού από τον σταθμό, θα πρέπει να αποδειχθεί ότι το πρόγραμμα στην ολότητα του δεν ήταν κατάλληλο και όχι οι συγκεκριμένες σκηνές. Και θέση μας εξακολουθεί να είναι ότι οποιοσδήποτε δει όλο το επεισόδιο και δεν απομονώσει τις επίδικες αυτές σκηνές, στο τέλος της ημέρας, δεν θα νιώσει εκείνο το δυσάρεστο συναίσθημα που θα ένιωθε αν παρακολουθούσε σκηνές ωμής βίας, αλλά του μένει ακριβώς η ευχάριστη εντύπωση που αφήνει μια ευχάριστη σαπουνόπερα.

- Άνευ βλάβης των πιο πάνω, θέση μας είναι ότι το συγκεκριμένο επεισόδιο δεν περιείχε οποιαδήποτε σκηνή η οποία να μην ήταν «κατάλληλη» για παρακολούθηση από οποιαδήποτε κατηγορία τηλεθεατών.

6) Κανονισμός 26(β) της ΚΑΠ 10/2000

«Στις ψυχαγωγικές εκπομπές απαγορεύεται η προβολή ασυνήθιστων εργαλείων ή μεθόδων προκλήσεως πόνου ή κακώσεως, ιδίως όταν είναι εύκολη η απομίμηση.»

Στις λεπτομέρειες της κατηγορίας που παραθέτει η Αρχή, αναγράφεται ότι κατά τη διάρκεια του επεισοδίου «προβλήθηκαν μέθοδοι προκλήσεως πόνου ή κακώσεως».

- Ο κανονισμός αυτός είναι άσχετος με την εξεταζόμενη περίπτωση: στοχεύει στη μη μετάδοση εκπομπών που για χάριν υποτιθέμενης ψυχαγωγίας προβάλλουν μεθόδους βίας. Παραδείγματος χάριν απαγορεύεται σε μια πρωινή ψυχαγωγική εκπομπή να φιλοξενηθεί ένας δάσκαλος πολεμικών τεχνών και να διδάσκει μεθόδους με τις οποίες μπορεί να προκαλέσει πόνο στον άλλο ή κακώσεις.
- Σκοπός του Κανονισμού είναι να εμποδιστεί η μετάδοση μεθόδων πόνου που είναι άγνωστες και ασυνήθιστες στην κοινωνία. Ισχύουν δηλαδή όσα έχω αναφέρει στην 1^η υπό εξέταση κατηγορία, ότι κριτήριο κάθε φορά είναι οι σύγχρονες κοινωνικές αντιλήψεις. Και θέση του σταθμού εξακολουθεί να είναι ότι στο συγκεκριμένο επεισόδιο, δεν έχουν μεταδοθεί οποιοσδήποτε σκηνές οι οποίες είναι ξένες προς την καθημερινή μας ζωή ούτε και υπερβολικές σε σχέση με όσα καθημερινώς προβάλλει η τηλεόραση και σε ψυχαγωγικές εκπομπές και εντός της οικογενειακής ζώνης.

7) Κανονισμός 26(ια) της ΚΑΠ 10/2000

«Απαγορεύεται η μετάδοση επικίνδυνης συμπεριφοράς, η οποία είναι δυνατό να γίνει αντικείμενο μίμησης από το κοινό και οπωσδήποτε απαγορεύεται εντός οικογενειακής ζώνης.»

- Η έννοια «επικίνδυνη συμπεριφορά» είναι αόριστη-αξιολογική έννοια, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται βάσει των σύγχρονων κοινωνικών αντιλήψεων. Ισχύουν λοιπόν όλα όσα έχω αναφέρει στην κατηγορία 1.
- Σκοπός του Νομοθέτη δεν είναι να απαγορεύσει γενικά τη μετάδοση συμπεριφορών που ενέχουν το στοιχείο της επικινδυνότητας γενικά και αόριστα, αλλά να προστατεύσει το κοινό από την παρακολούθηση συμπεριφορών οι οποίες μέχρι τότε του ήταν άγνωστες και επομένως χάριν αυτής της παρακολούθησης παρακινείται για πρώτη φορά να υποπέσει σε παρόμοια συμπεριφορά, μιμούμενος συμπεριφορά που ακριβώς μέχρι τότε ήταν άγνωστη σε αυτόν.

8) Ισχυριζόμενη παραβίαση του Κανονισμού 32(3)(α) της ΚΑΠ 10/2000

«Απαγορεύεται η μετάδοση προγραμμάτων εντός οικογενειακής ζώνης που ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ειδικότερα των προγραμμάτων που περιέχουν ερωτικές σκηνές ή σκηνές βίας.»

- Ισχύουν όσα έχω αναφέρει για την κατηγορία 1.
- Καταχρηστικά διατυπώνεται και αυτή η κατηγορία.

Β.ΣΥΡΡΟΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ

Έχω τέλος να παρατηρήσω ότι για τους ίδιους ισχυρισμούς γεγονότων, δηλαδή για το συγκεκριμένο επεισόδιο της εν λόγω σειράς, το οποίο προβλήθηκε στις 24/12/2005 μεταξύ των ωρών 17:00-18:00 έχουν απαγγελθεί 8 κατηγορίες, για ισχυριζόμενη παράβαση 8 διαφορετικών διατάξεων της σχετικής με την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Νομοθεσίας. Είναι προσπάθεια επιπρόσθετης ταλαιπωρίας.

Επιπρόσθετα μπαίνω κατευθείαν στο θέμα ουσίας με τις ακόλουθες θέσεις:

1. Οι φόβοι που εκφράζονται κατά καιρούς για σκηνές «βίας» που επηρεάζουν το κοινωνικό σύνολο-σε μια εποχή διεθνοποίησης των τηλεοπτικών προγραμμάτων-δεν ευσταθούν, ειδικά όταν κρίνονται και εστιάζονται σε μια σκηνή διάρκειας 30'' και όχι στο γενικότερο μήνυμα που περνά η όποια παραγωγή
2. Η «βία» είναι υπαρκτή σε όλα ανεξαιρέτως τα προγράμματα της τηλεοπτικής επικοινωνίας. «Βία» υπάρχει στα talk shows που «βιάζονται» συνειδήσεις, προσωπικά απόρρητα κλπ.

3. «Βία» υπάρχει και στις ειδήσεις, στις ειδήσεις μέσω των ατυχημάτων, σκανδάλων, θανάτων, βιασμών, πολέμων, δολοφονιών κλπ.
4. Η διαδικασία απομόνωσης μίας μόνο σκηνής από πνευματικό τηλεοπτικό έργο και η προσπάθεια καταγγελίας της για «σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων» δεν ευασταθεί. Ο θεατής δεν εστιάζεται ούτε επηρεάζεται από μια σκηνή μιας σειράς, αλλά από την υπόθεση του έργου. Για τον τηλεθεατή, κάθε σκηνή αποτελεί ακόμη ένα βήμα στην εξέλιξη της υπόθεσης που κυρίως τον απασχολεί
5. Η κατηγορία είναι άτοπη και άστοχη και αποτελεί εύκολη λύση των αρμοδίων απέναντι στην τηλεοπτική πραγματικότητα και την κοινωνία των πολιτών και την παγκόσμια κοινωνία της τέχνης και της σκηνοθετικής αξίας.

Θα κληθούν μάρτυρες και θα εκπροσωπηθεί ο σταθμός κατά την εξέταση αν προχωρήσετε.»

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **15.6.2006** κάλεσε τον σταθμό να παρευρεθεί στη συνεδρία της ημερομ. **28.6.2006** κατά την οποία θα εξεταζόταν η εν λόγω υπόθεση.

Σε επιστολή του ημερομ. **15.6.2006** ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σταθμού κ. Λουκής Παπαφιλίππου ζήτησε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου και λήψη αντιγράφων, καθώς και παράδοση του πορίσματος του ερευνώντος λειτουργού.

Η Αρχή σε απαντητική της επιστολή ημερομ. **16.6.2006** πληροφόρησε τον σταθμό ότι έκανε δεκτό το αίτημα του, επισυνάπτοντας το πόρισμα του ερευνώντος λειτουργού και τον κάλεσε στις **21.6.2006** στα γραφεία της για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.

Στις **21.6.2006**, ο Δικηγόρος του Σταθμού κ. Γιώργος Βαλιαντής προσήλθε στα γραφεία της Αρχής και έκανε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.

Ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης σε επιστολή του ημερομ. **22.6.2006** ανέφερε τα ακόλουθα για σκοπούς υποβολής παραστάσεων:

«(...)Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό Αντέννα.

A) Προδικαστικές Ενστάσεις

1. Όπως προκύπτει από τον διοικητικό φάκελο, ο οποίος επιθεωρήθηκε την 21/6/2006, η διερεύνηση της παρούσας υπόθεσης άρχισε μετά από υποβολή παραπόνου. Στο έντυπο διερεύνησης παραβάσεων που βρέθηκε στον διοικητικό φάκελο, στο χώρο όπου καταγράφονται τα στοιχεία του παραπονούμενου, υπάρχει ένα «Π/Κ» και μετά «Ανώνυμος». Παραμένει δηλαδή αδιευκρίνιστο το εάν ο παραπονούμενος επιθυμούσε να μείνει ή αν είχε δώσει εθελουσίως τα στοιχεία του. Οι λεπτομέρειες του παραπόνου είναι στοιχεία του διοικητικού φακέλου τα οποία η Αρχή υποχρεούται να κοινοποιήσει στον σταθμό (σύμφωνα με το άρθρο 43(6) του Νόμου 158(1)/99, ιδιαιτέρως λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο ερευνών λειτουργός στηρίχθηκε στο εν λόγω παράπονο για να κρίνει το σταθμό εκ πρώτης όψεως ένοχο.

2. Όπως προκύπτει από τον διοικητικό φάκελο ο ερευνών λειτουργός δεν προέβη ποτέ σε δέουσα έρευνα, όπως επιτάσσει τόσο η σχετική με τη ραδιοτηλεόραση νομοθεσία, όσο και οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και ο Νόμος 158(1)/99. Η έλλειψη δέουσας έρευνας τεκμαίρεται: α) από το γεγονός ότι η υπόθεση ανατέθηκε στο λειτουργό για διερεύνηση στις 8/3/2005 και αυτός υπέβαλε το πόρισμα του (με το οποίο βρήκε τον σταθμό εκ πρώτης όψεως ένοχο) στις 18.3.2005.

β) από το γεγονός ότι ο ερευνών λειτουργός δεν έχει λάβει οποιαδήποτε κατάθεση και δεν συνέλεξε οποιαδήποτε μαρτυρία για να στηρίζει τη θέση του ότι η επίδικη εκπομπή έχει βλάψει τη σωματική, πνευματική και ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων.

Ο σταθμός επικαλείται ακυρότητα του πορίσματος και της διαδικασίας.

3. Η Αρχή παρέλειψε να αποσείσει το βάρος απόδειξης που έφερε.»

Αναφορικά με την πρώτη προδικαστική ενστάση του σταθμού όπως αυτή διατυπώνεται στην επιστολή του Δικηγόρου του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδη ημερομ. **22.6.2006**, η Αρχή επισημαίνει ότι τα προσωπικά στοιχεία του παραπονούμενου ουδεμία χρήση έχουν στο σταθμό και ούτε είναι ουσιώδη στην παρούσα υπόθεση. Η Αρχή δεν αφαιρεί οτιδήποτε και δεν παραποιεί καθ' οιονδήποτε τρόπο τους Διοικητικούς Φακέλους Υποθέσεων, πέραν της αφαίρεσης των προσωπικών δεδομένων (ονόματος, διεύθυνσης και τηλεφώνου) τυχόν παραπονούμενων πολιτών.

Όσον αφορά στη δεύτερη προδικαστική ένσταση, η Αρχή επισημαίνει ότι ο ερευνών λειτουργός ενήργησε μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του και υπέβαλε το πόρισμά του προς την Αρχή. Ο χρόνος διεξαγωγής της έρευνας και υποβολής του σχετικού πορίσματος του ερευνώντος λειτουργού προς την Αρχή σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει κριτήριο για την ορθότητα ή μη της διερεύνησης που διεξήχθη από το λειτουργό.

Όσον αφορά στην τρίτη προδικαστική ένσταση του σταθμού επισημαίνεται ότι το πόρισμα είναι πλήρως αιτιολογημένο, η δε Αρχή κατά την εκδίκαση της υπόθεσης θα αποφασίσει αξιολογώντας όλα τα ενώπιον της στοιχεία.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η Αρχή απορρίπτει τις προδικαστικές ενστάσεις.

Έχουμε μελετήσει με μεγάλη προσοχή όλα τα ενώπιον μας στοιχεία και περιστατικά, συμπεριλαμβανομένων και των γραπτών εξηγήσεων του σταθμού και κατόπιν της παρακολούθησης της βιντεοκασέτας με την συγκεκριμένη εκπομπή, κρίνουμε ότι:

Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς **«Ιερό Πάθος»**, κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδόθηκαν **σκηνές βίας με ενδεχόμενο να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων** κατά παράβαση του άρθρου **29(1)** του περί Ραδιοφωνικού και Τηλεοπτικού Σταθμού Νόμου 7 (I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα). **(υποστοιχείο 1)**

Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς **«Ιερό Πάθος»**, το οποίο έφερε τη σήμανση (K) και κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδόθηκαν **σκηνές βίας μέσω των οποίων ο σταθμός δεν εξασφάλισε με την επιλογή του κατάλληλου χρόνου μετάδοσης τους ή με άλλα τεχνικής φύσης μέτρα ότι οι ανήλικοι δεν βλέπουν ή ακούν την εκπομπή αυτή**, κατά παράβαση του άρθρου **29(2)** του περί Ραδιοφωνικού και Τηλεοπτικού Σταθμού Νόμου 7 (I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα). **(υποστοιχείο 2)**

Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς **«Ιερό Πάθος»**. Ο σταθμός δεν μερίμνησε να διασφαλίσει ότι οι τηλεθεατές είναι ενήμεροι σχετικά με το ακριβές περιεχόμενο του επεισοδίου που παρακολουθούν, αφού η προειδοποίηση που δόθηκε (K), **δεν συνάδει με το περιεχόμενο του επεισοδίου, καθότι κατά τη διάρκεια του μεταδόθηκαν σκηνές βίας μη κατάλληλες για όλο**

το κοινό, κατά παράβαση του κανονισμού 21(5) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). (υποστοιχείο 3)

Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**». Πριν από την έναρξη του επεισοδίου ο σταθμός έδωσε **την ακουστική προειδοποίηση «το πρόγραμμα που ακολουθεί είναι κατάλληλο για γενική παρακολούθηση» και την οπτική ένδειξη (Κ)**. Ωστόσο η προειδοποίηση που δόθηκε δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο του εν λόγω επεισοδίου, αφού **κατά τη διάρκεια του μεταδόθηκαν σκηνές βίας μη κατάλληλες για γενική παρακολούθηση**, κατά παράβαση του κανονισμού **22(1)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). (υποστοιχείο 4)

Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδόθηκαν **σκηνές βίας μη κατάλληλες για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών**, κατά παράβαση του κανονισμού **21(6)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). (υποστοιχείο 5)

Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», κατά τη διάρκεια του οποίου **προβλήθηκαν μέθοδοι προκλήσεως πόνου ή κακώσεως, όπου είναι εύκολη η απομίμηση** κατά παράβαση του κανονισμού **26(β)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). (υποστοιχείο 6)

Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», κατά τη διάρκεια του οποίου **μεταδόθηκε επικίνδυνη συμπεριφορά η οποία είναι δυνατό να γίνει αντικείμενο μίμησης από το κοινό**, κατά παράβαση του κανονισμού **26(ια)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). (υποστοιχείο 7)

Στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00 -18.00**, μεταδόθηκε από τον σταθμό επεισόδιο της λατινοαμερικάνικης σειράς «**Ιερό Πάθος**», κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδόθηκαν **σκηνές βίας που ήτο ενδεχόμενο να βλάψουν τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των**

ανηλίκων, κατά παράβαση του κανονισμού 32(3)(α) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000). (υποστοιχείο 8)

Η Αρχή δεν κάνει δεκτούς τους ισχυρισμούς του σταθμού σε σχέση με τις παραβάσεις των άρθρων **29(1)** και **29(2)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), όπως διατυπώνονται στην επιστολή του Δικηγόρου του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδη ημερομ. **9.6.2005** και επισημαίνονται τα εξής:

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του σταθμού ότι η επίδικη σκηνή είναι απομονωμένη και δεν μπορεί να βλάψει κανένα, θεωρούμε ότι η εν λόγω σκηνή ήταν ιδιαίτερα έντονη και παρατεταμένη με πολύ κοντινά πλάνα. Αξίζει να σημειωθεί ότι η κάμερα εστίαζε ιδιαίτερα στο σημείο όπου ο πατέρας σφίγγει βίαια τον λαιμό της κόρης του και προσπαθεί να την στραγγαλίσει.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του σταθμού ότι θα πρέπει να αποδειχθεί ότι το πρόγραμμα στην ολότητα του δεν ήταν κατάλληλο και όχι η συγκεκριμένη σκηνή, επισημαίνεται ότι το πρόγραμμα αποτελείται από επι μέρους σκηνές και εάν κάποιες ή κάποια από τις επιμέρους σκηνές είναι μη κατάλληλες για γενική παρακολούθηση, τότε ολόκληρο το πρόγραμμα καθίσταται ακατάλληλο.

Όταν ένα πρόγραμμα μεταδίδεται εντός οικογενειακής ζώνης, λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα ώστε το πρόγραμμα τόσο στην ολότητα του όσο και στα επιμέρους στοιχεία του να είναι κατάλληλο για γενική παρακολούθηση.

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς του σταθμού ότι οι κανονισμοί **21(1)**, **22(1)**, **21(5)** και **21(6)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000), δεν ενέχουν απαγορευτικό κανόνα και η Αρχή δεν μπορεί να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις για δήθεν παραβιάσεις αυτών, η Αρχή επισημαίνει ότι από τη γραμματική και τελεολογική ερμηνεία του κάθε κανονισμού ξεχωριστά και το προστακτικό της διατύπωσης του προκύπτει σαφέστατα ότι πρόθεση του νομοθέτη είναι η θέσπιση προνοιών τις οποίες οι σταθμοί υποχρεούνται να τηρούν και να εφαρμόζουν προβαίνοντας στις ανάλογες εκάστοτε ενέργειες.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του σταθμού ότι με τον όρο «περιεχόμενο» εννοείται το είδος του προγράμματος, η Αρχή δεν τον κάνει αποδεκτό. Από τη γραμματική και μόνο ερμηνεία του κανονισμού 21(5), είναι φανερό ότι ο νομοθέτης αναφέρεται στο περιεχόμενο που ο ακροατής ή τηλεθεατής παρακολουθεί. Περαιτέρω, ο όρος «περιεχόμενο» αναφέρεται στο αν ένα πρόγραμμα

είναι κατάλληλο ή μη κατάλληλο για γενική παρακολούθηση και όχι στο είδος του, δηλαδή στο κατά πόσον πρόκειται για ενημερωτική εκπομπή, για ντοκιμαντέρ ή διαφήμιση. Τέλος, όσον αφορά τις γραπτές προειδοποιήσεις που ο σταθμός υποχρεώνεται να κάνει στον τύπο, τις οποίες ο σταθμός επικαλείται, ο νομοθέτης κάνει ειδικές πρόνοιες στον κανονισμό 22(1)(α).

Όσον αφορά τις θέσεις του σταθμού ότι ο κανονισμός 22(1) δεν περιλαμβάνεται στην απαρίθμηση του άρθρου 41^A(1) του Νόμου, η Αρχή δεν την κάνει δεκτή και παραπέμπει τον σταθμό στο ίδιο το άρθρο 41^A (1), όπου ρητά προνοείται ότι η Αρχή επιβάλλει κυρώσεις για παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών και ειδικότερα για παράβαση : «(α), (β).....(ζ)»

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του σταθμού σε σχέση με τον κανονισμό **21(6)** ότι το πρόγραμμα ήταν κατάλληλο για όλο το κοινό, η Αρχή δεν τον κάνει αποδεκτό για τους λόγους που ήδη έχει αναφέρει σε προηγούμενα σημεία της παρούσης.

Οι ισχυρισμοί του σταθμού αναφορικά με τις παραβάσεις των κανονισμών **26(β)** και **26(ια)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000), δεν μας βρίσκουν σύμφωνους. Οι ισχυρισμοί «για τις σύγχρονες κοινωνικές αντιλήψεις» και ότι « τέτοιες συμπεριφορές δεν είναι ξένες προς το κοινό της σύγχρονης εποχής», δεν αποτελεί δικαιολογία για την κατ' εξακολούθηση μετάδοση σκηνών βίας από τους τηλεοπτικούς σταθμούς. Φαίνεται ότι ο σταθμός έχει ιδιαίζουσες αντιλήψεις για την κοινωνική του αποστολή και τους σκοπούς για τους οποίους του παραχωρήθηκε η άδεια λειτουργίας από την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου. Επισημαίνεται ότι τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και ιδιαίτερα η τηλεόραση ασκούν σημαντική επίδραση στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη των παιδιών και ότι η γνωσιολογική, νοητική, ψυχολογική και σωματική τους ανάπτυξη δεν είναι σε επίπεδο που να τους επιτρέπει να αντιμετωπίσουν όσα λαμβάνουν από τα Μέσα.

Η Αρχή θεωρεί ότι το επεισόδιο της σειράς «**Ιερό Πάθος**» το οποίο μεταδόθηκε στις **24.2.2005** μεταξύ των ωρών **17.00-18.00**, εντός οικογενειακής ζώνης, ήταν μη κατάλληλο για ανηλίκους κάτω των δεκαπέντε ετών, καθότι περιείχε σκηνή βίας που δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο των προγραμμάτων που μεταδίδονται εντός οικογενειακής ζώνης.

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή κρίνει και αποφασίζει ότι υπάρχουν παραβάσεις των άρθρων **29(1) (υποστοιχείο 1)** και **29(2)(υποστοιχείο 2)** και των κανονισμών **21(5) (υποστοιχείο 3)**, **22(1) (υποστοιχείο 4)**, **21(6) (υποστοιχείο 5)**, **26(β) (υποστοιχείο 6)**, **26(ια) (υποστοιχείο 7)** και **32(3)(α) (υποστοιχείο 8)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου **3(2)(ζ)**, έχει δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή δίνει στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων, για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή καλεί τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε **δεκατέσσερις (14)** μέρες από τη λήψη της παρούσας επιστολής. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

(ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ)
Πρόεδρος
Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Α.Σ.

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 105/2005(1))

ΠΑΡΑΠΟΝΟ/ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 12 Δεκεμβρίου, 2007

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, κ. Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, κ. Μαίρης Κουτσελίνη και κ. Μαρίας Δωρίτη, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις 28 Ιουνίου 2006, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αποφάσισε ότι στην παρούσα υπόθεση υπάρχουν παραβάσεις των άρθρων **29(1)** και **29(2)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των κανονισμών **21(5)**, **21(6)**, **22(1)**, **26(β)**, **26(ια)** και **32(3)(α)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).

Τα πιο πάνω άρθρα αναφέρουν:

29(1) *Οι σταθμοί έχουν υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές τους δεν περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ιδίως προγράμματα που περιέχουν πορνογραφικές σκηνές ή σκηνές αδικαιολόγητης βίας.*

29(2) *Η πιο πάνω στο εδάφιο (1) προβλεπόμενη υποχρέωση επεκτείνεται επίσης και σε άλλα προγράμματα που ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, την πνευματική ή την*

ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, εκτός αν εξασφαλίζεται, με την επιλογή του κατάλληλου χρόνου μετάδοσης του προγράμματος ή με άλλα τεχνικής φύσεως μέτρα, ότι οι ανήλικοι δεν βλέπουν ή ακούν κατά κανόνα και συστηματικά τις εκπομπές αυτές.

Οι πιο πάνω κανονισμοί αναφέρουν:

21(5) Οι σταθμοί έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν ότι οι τηλεθεατές ή ακροατές είναι πάντοτε ενήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο των προγραμμάτων που παρακολουθούν.

21(6) Οι σταθμοί εξασφαλίζουν όπως τα προγράμματα τα οποία μεταδίδονται εντός της οικογενειακής ζώνης είναι κατάλληλα για όλο το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών.

22(1) Με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στους παρόντες Κανονισμούς δίνονται προειδοποιήσεις σχετικά με τη φύση της εκπομπής, είτε αυτή βρίσκεται χρονικά εντός της οικογενειακής ζώνης είτε εκτός. Η προειδοποίηση αυτή έχει τρεις μορφές-

α) Γραπτή προειδοποίηση στον ημερήσιο τύπο και στα ραδιοτηλεοπτικά περιοδικά

β) Ακουστική, (λεκτική) πριν από την έναρξη της εκπομπής

γ) Οπτική, με οπτική ένδειξη κάθε δέκα λεπτά στο κάτω αριστερό μέρος της οθόνης ως εξής:

- vi. (K) σε παρένθεση χρώματος πράσινου για προγράμματα κατάλληλα για γενική παρακολούθηση
- vii. (12) σε παρένθεση χρώματος κίτρινου για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δώδεκα ετών
- viii. (15) σε παρένθεση χρώματος μπλε για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δεκαπέντε ετών
- ix. (18) σε παρένθεση χρώματος κόκκινου για προγράμματα ακατάλληλα για άτομα κάτω των δεκαοχτώ ετών
- x. (A) σε παρένθεση για προγράμματα έντονου ερωτικού περιεχομένου

26(β) Στις ψυχαγωγικές εκπομπές απαγορεύεται η προβολή ασυνήθιστων εργαλείων ή μεθόδων προκλήσεως πόνου ή κακώσεως, ιδίως όταν είναι εύκολη η απομίμηση.

26(ια) Απαγορεύεται η μετάδοση επικίνδυνης συμπεριφοράς, η οποία είναι δυνατό να γίνει αντικείμενο μίμησης από το κοινό και οπωσδήποτε απαγορεύεται εντός οικογενειακής ζώνης.

32(3)(α) Απαγορεύεται η μετάδοση προγραμμάτων εντός οικογενειακής ζώνης που ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ειδικότερα των προγραμμάτων που περιέχουν ερωτικές σκηνές ή σκηνές βίας.

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), είχε δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορούσε να προχωρήσει στην επιβολή των κατά την κρίση της επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή έδωσε στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά την διαπίστωση της παράβασης για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **11.12.2006** κάλεσε τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της επιστολής. Τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δεν ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

Σε επιστολή του ημερομ. **4.1.2007**, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σταθμού κ. Λουκής Παπαφιλίππου ανέφερε τα ακόλουθα:

«(...)Με επιστολή της ημερομ. 11/12/2006 η Αρχή κοινοποίησε στο σταθμό τηναπόφαση της ημερομ. 28/6/2006, σύμφωνα με την οποία ο σταθμός κρίθηκε ένοχος για παράβαση των άρθρων 29(1) και 29(2) του Ν.7(Ι)/98, και των κανονισμών 21(5), 21(6), 22(1), 26(β), 26(ια) και 32(3)(α) της ΚΔΠ 10/2000 και με

την οποία τον καλούσε όπως υποβάλει τις απόψεις του για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Ο σταθμός επιθυμεί να δώσει το ιστορικό της διαδικασίας αυτής:

1. Η Αρχή δεν έχει λάβει υπόψη της το πραγματικό και νομικό υπόβαθρο που ο σταθμός υπέβαλε:

- με τη γραπτή του αγόρευση επί της ουσίας των επίδικων κατηγοριών, ημερ. 9/6/2005,
- με τη γραπτή του αγόρευση ημερ. 22/6/2006, με την οποία ο σταθμός υπέβαλε 3 σοβαρές προδικαστικές ενστάσεις οι οποίες στηρίζονταν σε γεγονότα που περιήλθαν στην αντίληψη του σταθμού μετά από την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου στις 21/6/2006, βάσει του οποίου ο σταθμός έχει ήδη αποδείξει ότι όλες οι κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες.

2) Η Αρχή στερείται αρμοδιότητας και ενεργεί παράνομα.

3) Η Αρχή ενεργούσε με παράνομη συγκρότηση και/ ή σύνθεση.

4) Η απόφαση της Αρχής λήφθηκε χωρίς δέουσα έρευνα, χωρίς λήψη οποιασδήποτε κατάθεσης ή προσκόμιση μαρτυρίας.

5) Η απόφαση της Αρχής είναι αναιτιολόγητη.

6) όλη η προδικασία που έχει ακολουθήσει η Αρχή πάσχει από ακυρότητα. Σχετικές είναι οι προδικαστικές ενστάσεις που υπέβαλε ο σταθμός με την γραπτή του αγόρευση ημερ. 22/6/2006.

7) Χωρίς βλάβη των πιο πάνω επικαλείται την Αρχή της Αναλογικότητας και δη το άρθρο 41B(2) του Νόμου 7(I)/98 και το άρθρο 52 του Νόμου 158(I)/99.

Ο σταθμός ζητά την μη επιβολή κύρωσης.»

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **7.6.2007** κάλεσε τον σταθμό να παρευρεθεί στη συνεδρία της ημερομ. **20.6.2007** κατά την οποία θα εξεταζόταν η εν λόγω υπόθεση για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Σε επιστολή του ημερομ. **10.6.2007** ο Δικηγόρος του Σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης ανέφερε τα ακόλουθα:

«(...) Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Με επιστολή της ημερ. 7/6/2007 η Αρχή κάλεσε το σταθμό σε ακρόαση την 20/6/2007 και ώρα 16:45 για σκοπούς επιβολής κύρωσης στην πιο πάνω υπόθεση.

Με την παρούσα υπενθυμίζουμε καταρχήν ότι η επιστολή μας ημερ. 4/1/2007 παραμένει αναπάντητη από την Αρχή. Στην εν λόγω επιστολή μας θέσαμε ενώπιον της Αρχής λόγους που καταδεικνύουν ότι οι επίδικες κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες.

Παρακαλούμε όπως έχουμε γραπτή απάντηση επί της πιο πάνω αναφερόμενης επιστολής.

Εφόσον η Αρχή επιμένει να προχωρήσει σε ακρόαση για επιβολή κύρωσης, παραλείποντας να λάβει υπόψη της το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής, ζητούμε με την παρούσα περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες, αναφορικά με τα πιο κάτω ερωτήματα, τα οποία ανακύπτουν από το μέρος του περιεχομένου του διοικητικού φακέλου που επετράπη στο σταθμό να επιθεωρήσει:

1. Έντυπο «Διερεύνηση Παραβάσεων»:

- I. Ποιος συμπλήρωσε το έντυπο αυτό και πότε;*
- II. Τι σημαίνουν τα αρχικά Π/Κ;*
- III. Υπήρξε τελικά παραπονούμενος;*
- IV. Ποιος αποφάσισε την έναρξη διαδικασίας διερεύνησης;*
- V. Ποιος όρισε την ερευνώσα λειτουργό;*
- VI. Ποιος έκανε τις «παρατηρήσεις παραπονούμενου» ;*
- VII. Πότε ακριβώς συμπληρώθηκε ο χώρος που φέρει τον πιο πάνω τίτλο («παρατηρήσεις παραπονούμενου»);*

2. «Απόσπασμα Πρακτικών από τη Συνεδρία της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. 24/2005 σελ.1 παράγραφος αρ.2»:

- I. Ποια η αιτιολογία για την απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό και επομένως να προωθήσει την υπόθεση;
- II. Υπήρξε νομότυπη κλήση στο μέλος της Αρχής κ. Ανδρέα Κωνσταντινίδη;
- III. Υπήρξε νομότυπη κλήση στο μέλος της Αρχής κ. Αλέξ Ευθυβούλου;
- IV. Έλαβε υπόψη της η Αρχή κατά το σχηματισμό της κρίσης της για εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του σταθμού ότι το πόρισμα του λειτουργού είναι ανατιολόγητο;
- V. Τι μελέτησε η Αρχή και ποια προδικασία ακολούθησε προτού καταλήξει σε κρίση περί εκ πρώτης όψεως ενοχή εναντίον του σταθμού;
- VI. Έλαβε υπόψη της η Αρχή κατά το σχηματισμό της κρίσης της για εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του σταθμού ότι ο λειτουργός δεν έλαβε οποιοσδήποτε καταθέσεις από οποιαδήποτε πρόσωπα και επομένως δεν διεξήγαγε δέουσα και επαρκή έρευνα;
- VII. Υπήρχε μειοψηφία στην απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό ή η εν λόγω απόφαση λήφθηκε ομόφωνα;
- VIII. Το «απόσπασμα Πρακτικών» σε ποια πρακτικά αναφέρεται; Γιατί δεν υπήρχε ολοκληρωμένο, άρτιο πρακτικό της Συνεδρίας της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. 24/2005 ημερ. 25/5/2005 στον διοικητικό φάκελο που μας δόθηκε για επιθεώρηση;
- IX. Ποιος κατέγραψε τα πρακτικά;
- X. Στην εν λόγω συνεδρία ήταν παρούσα και η ερευνώσα λειτουργός;

3. Σημείωμα Λειτουργού ημερ. 25/5/2005-Πόρισμα:

- I. Το εν λόγω εσωτερικό σημείωμα αποτελεί το πόρισμα της υπόθεσης;
- II. Εάν η απάντηση στο πιο πάνω ερώτημα είναι καταφατική, τι ακριβώς ερευνήσε ο λειτουργός και πού καταγράφεται το πόρισμα της;

- III. Ποια η αιτιολογία των συμπερασμάτων του λειτουργού που αναφέρονται στην τέταρτη και τελευταία σελίδα του σημειώματος του;
- IV. Παρακολούθησε ο λειτουργός την επίδικη εκπομπή στο σύνολο της;
- V. Συνέλεξε ο λειτουργός οποιαδήποτε μαρτυρία;
- VI. Πού βρίσκεται καταγεγραμμένο το παράπονο στο οποίο αναφέρεται ο λειτουργός στη σελίδα 1 του πορίσματος;
- VII. Ο λειτουργός έλαβε ο ίδιος το παράπονο που αναφέρει; Μίλησε ο ίδιος με τον/ την παραπονούμενο/η;
- VIII. Ο λειτουργός έλαβε οποιοσδήποτε καταθέσεις από οποιαδήποτε πρόσωπα, εξέτασε μάρτυρες ή στηρίχθηκε αποκλειστικά στο παράπονο που αναφέρει;

4. Κατηγορητήριο που απεστάλη στο σταθμό με επιστολή της Αρχής ημερ.27/5/2005:

- I. Η απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό και επομένως να προωθήσει την υπόθεση λήφθηκε σύμφωνα με το «Απόσπασμα Πρακτικών από τη Συνεδρία της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. 24/2005, στις 25/5/2005. Το κατηγορητήριο φέρει στο τέλος του ημερομηνία 18/3/2005. Δηλαδή το κατηγορητήριο συντάχθηκε πριν αποφασίσει η Αρχή για εκ πρώτης όψεως υπόθεση;
- II. Γιατί το κατηγορητήριο δεν φέρει υπογραφή;

5. Επιστολή του σταθμού ημερ. 9/6/2005

- I. Τέθηκαν ενώπιον της Αρχής οι νομικές εισηγήσεις του σταθμού που περιέχονται στην πιο πάνω επιστολή;

6. Εσωτερικό Σημείωμα Ερευνούσας Λειτουργού ημερ. 15/6/2006

- I. Το πιο πάνω εσωτερικό σημείωμα αποτελεί στην ουσία αντιγραφή του πορίσματος. Ποιος επομένως ο σκοπός του; Ποιος ζήτησε τη σύνταξη του από τη λειτουργό;

- II. Στην τελευταία παράγραφο της σελίδας 8 αναφέρεται ότι «Ύστερα από προσεκτική μελέτη κρίνω ότι δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια έρευνας, και ως εκ τούτου η υπόθεση παραπέμπεται στην Αρχή». Έγινε δηλαδή κι άλλη μελέτη μετά την υποβολή του πορίσματος; Γιατί ο φάκελος επέστρεψε πίσω στο λειτουργό μετά την υποβολή του πορίσματος της και τώρα αναγκάζεται να υποβάλει νέο εσωτερικό σημείωμα και να παραπέμψει την υπόθεση ξανά στην Αρχή;
- III. Πότε η Αρχή επιλήφθηκε και αξιολόγησε το εν λόγω εσωτερικό σημείωμα;

7. Επιστολή του σταθμού ημερ. 4/1/2007:

- I. Καταχωρίστηκε στο διοικητικό φάκελο η πιο πάνω επιστολή;
- II. Τέθηκαν ενώπιον της Αρχής οι νομικές εισηγήσεις του σταθμού που περιέχονται στην πιο πάνω επιστολή;

Παρακαλούμε όπως έχουμε απάντηση επί όλων των ερωτημάτων, γενικών και ειδικών. Σε περίπτωση που η Αρχή παραλείψει να απαντήσει, τότε ο σταθμός θα αποστερηθεί στην ουσία το δικαίωμα ακρόασης του.

Σύμφωνα με το άρθρο 43 του Νόμου 158(1)/99

- 1) «Το δικαίωμα ακρόασης παρέχεται εκτός από τις περιπτώσεις τις οποίες ο νόμος προβλέπει ρητά, σε κάθε πρόσωπο που θα επηρεαστεί από την έκδοση πράξης ή από τη λήψη διοικητικού μέτρου που είναι πειθαρχικής φύσης ή που έχει το χαρακτήρα της κύρωσης ή που είναι άλλως ως δυσμενούς φύσης.
- 2) Διοικητικό όργανο που προτίθεται να στηρίζει την απόφαση του σε ισχυρισμούς εναντίον ενός προσώπου οφείλει να παράσχει την ευκαιρία στο πρόσωπο αυτό να υποβάλει τις απόψεις του για τους ισχυρισμούς αυτούς.
- 3) Το δικαίωμα ακρόασης ασκείται είτε αυτοπροσώπως είτε δια δικηγόρου της εκλογής του ενδιαφερομένου
- 4) Κάθε πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα ακρόασης, μπορεί ύστερα από γραπτή αίτηση του, να λάβει γνώση των στοιχείων του σχετικού διοικητικού φακέλου. Το αρμόδιο διοικητικό όργανο μπορεί με αιτιολογημένη απόφαση του να απορρίψει

ολόκληρο ή μέρος του αιτήματος, αν η ικανοποίηση του παραβιάζει το υπηρεσιακό ή το συμφέρον τρίτου προσώπου

Το Δικαίωμα της Ακροάσεως θεμελιώνεται και σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, όπως στις υποθέσεις Χριστοφής Ιωάννου ν. Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 290/89), Χριστόδουλος Φυσεντζίδης ν. Δημοκρατίας (1971) 3 ΑΑΔ και Νικόλας Μελέτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 911/87)

*Ισχυρή βάση για το αίτημα μας αποτελεί και το **άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σχετική Νομολογία του ΔΕΚ** που το έχει ερμηνεύσει. Το άρθρο 41 αποτυπώνει τις πλέον σύγχρονες αντιλήψεις για το ρόλο και τις λειτουργίες της δημόσιας διοίκησης με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.*

*Το πρώτο ειδικότερο δικαίωμα που κατοχυρώνεται στην **παρ.2 του άρθρου 41 του Χάρτη**, ως εξειδίκευση του γενικότερου δικαιώματος για χρηστή διοίκηση, είναι το δικαίωμα ακρόασης του θιγόμενου πολίτη πριν από τη λήψη ενός δυσμενούς μέτρου. Η ρητή κατοχύρωση του και στο Χάρτη ως μέρος του πυρήνα του δικαιώματος για χρηστή διοίκηση καταδεικνύει το χαρακτήρα του ως θεμελιώδους αρχής της διοικητικής διαδικασίας.*

*Σύμφωνα με την Νομολογία του ΔΕΚ, το περιεχόμενο του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης συγκροτείται από μια σειρά ειδικότερων δικαιωμάτων, που αντιστοιχούν σε ανάλογες υποχρεώσεις της διοίκησης. Πρόκειται ειδικότερα για την **υποχρέωση προηγούμενης πληροφόρησης από την πλευρά της διοίκησης προς τον πολίτη σε σχέση με νομικά και πραγματικά περιστατικά**, στα οποία θα στηριχθεί το δυσμενές μέτρο, το οποίο πρόκειται να ληφθεί. Η υποχρέωση αυτή αντιστοιχεί και σε ανάλογο δικαίωμα του πολίτη για προηγούμενη πληροφόρηση (ΔΕΚ R/C 305/95, ΔΕΚ R/C 462/98). Το δεύτερο στοιχείο αφορά το ειδικότερο δικαίωμα του πολίτη να καταθέσει τη δική του άποψη σε σχέση με το μέτρο που πρόκειται να ληφθεί, ενώ το τρίτο στοιχείο αφορά το δικαίωμα του θιγόμενου πολίτη να ληφθούν*

υπόψη οι απόψεις του κατά τη λήψη της σχετικής απόφασης. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη Νομολογία του ΔΕΚ, **φορείς των θεμελιωδών κοινοτικών δικαιωμάτων είναι και τα νομικά πρόσωπα, ιδίως αυτά του ιδιωτικού δικαίου** (βλ. χαρακτηριστικά ΔΕΚ R-C 265/87).

Σύμφωνα με το άρθρο 51(1) του Χάρτη, το οποίο καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του χάρτη, «οι διατάξεις του παρόντος χάρτη απευθύνονται στα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, τηρουμένης της Αρχής της επικουρικότητας, **καθώς και στα κράτη μέλη, μόνο όταν εφαρμόζουν δίκαιο της Ένωσης.** (Μετά την πέμπτη τροποποίηση του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, η Κύπρος εφαρμόζει δίκαιο της Ένωσης, άρθρο 1^Α του Συντάγματος). Κατά συνέπεια, οι ανωτέρω σέβονται τα δικαιώματα και τις αρχές που προάγουν την εφαρμογή τους, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες τους.»

Από όλα τα πιο πάνω καθίσταται αντιληπτό ότι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης είναι υποχρεωμένη να δώσει στο σταθμό όλες τις πληροφορίες που ζητάμε με την παρούσα. Ζητούμε γνώση των γεγονότων και αποκάλυψη όλου του διοικητικού φακέλου αλλά και των προπαρασκευαστικών πράξεων ή διαδικασιών.

Δικαίωμα που κατοχυρώνει η Κυπριακή νομοθεσία, η Κυπριακή νομολογία αλλά και η ευρωπαϊκή πρακτική και νομολογία και ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, τον οποίο εψήφισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 6.9.2001.»

Σε απαντητική της επιστολή ημερομ. **15.6.2007**, η Αρχή ανέφερε τα εξής:

«(...) Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομηνίας 10.6.2007 σχετικά με το πιο πάνω θέμα, και να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

Επειδή παρατηρήθηκε ότι, στο διάστημα που μεσολαβεί από την αποστολή στους σταθμούς της επιστολής της Αρχής με τον Πίνακα των παραβάσεων μέχρι την ημερομηνία της εκδίκασης της υπόθεσης (ακρόαση) αποστέλλονται από τους σταθμούς επιστολές στις οποίες τίθενται διάφορα θέματα, η Αρχή αποφάσισε, με βάση τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 9(7) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), να εκχωρήσει στο

Διευθυντή την εξουσία να απαντά απευθείας στους σταθμούς ότι τα θέματα που εγείρονται, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία κατά την οποία θα εκδικαστεί η υπόθεση.

Ως εκ τούτου, και λαμβάνοντας υπόψη την ανωτέρω απόφαση της Αρχής, σας πληροφορώ ότι τα θέματα που εγείρετε με την επιστολή σας ημερομηνίας 10.6.2007, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία ημερομηνίας 20.6.2007 κατά την οποία θα εκδικαστεί η εν λόγω υπόθεση.»

Εν συνεχεία ο κ. Βαλιαντής κατέθεσε στην Αρχή γραπτώς την αγόρευση του, τρεις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τρεις αποφάσεις του Πρωτοδικείου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ένα απόσπασμα από το Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου του Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Επαμεινώνδα Π. Σπηλιωτόπουλου.

Στην γραπτή αγόρευση του Δικηγόρου του σταθμού κ. Βαλιαντή αναφέρονται τα ακόλουθα:

«(...) Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

1. Αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες

Με την επιστολή μας ημερ. 10/6/2007 υποβάλαμε αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες (για τους λόγους που αναφέρονται στην εν λόγω επιστολή) αναφορικά με πολλά ερωτήματα τα οποία ανέκυψαν από το μέρος του περιεχομένου του διοικητικού φακέλου που επιτράπη στο σταθμό να επιθεωρήσει.

Ο σταθμός ζητεί τις αιτούμενες με σκοπό να μπορέσει να γίνει κοινωνός των πραγματικών γεγονότων που περιβάλλουν την υπόθεση, να αποκτήσει δηλαδή το δικαίωμα γνώσης ώστε να μπορεί να προετοιμάσει με όλα τα δυνατά όπλα την υπεράσπιση του και να αποκτήσει επομένως ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης, πληροφορίες και τα αιτούμενα έγγραφα

Νομική βάση αιτήματος

Βασικότετη αρχή του διοικητικού δικαίου είναι η **Αρχή της Φυσικής Δικαιοσύνης και της προστασίας του Διοικουμένου**. Βασικός δε κανόνας που πηγάζει από τις αρχές αυτές είναι αυτός που στα λατινικά εκφράζεται «**audi alteram partem.**» Σύμφωνα με τον κανόνα αυτό, όπως εφαρμόζεται στο Διοικητικό Δίκαιο, (**ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΑΚΡΟΑΣΗΣ**), ο διοικούμενος έχει το δικαίωμα, πριν από την έκδοση δυσμενούς γι' αυτόν πράξης, να διατυπώσει τις απόψεις του ύστερα από σχετική κλήση του από το Διοικητικό όργανο/ Αρχή.

Σύμφωνα με τον **Μ. Στασινόπουλο** (στο σύγγραμμα του «Δικαίωμα Ακροάσεως του Διοικουμένου ενώπιον των Διοικητικών Αρχών», Κεφ. 2, παρ. 3(I) σελ 50), «Γενική Αρχή του Δικαίου, απαγορεύει στη Διοίκηση να λάβει οποιοδήποτε δυσμενές μέτρο κατά του διοικούμενου, χωρίς να διασφαλίσει την υπεράσπιση αυτού. Το δικαίωμα της ακροάσεως (ή της Υπερασπίσεως) αναλύεται συνήθως σε 3 στοιχεία, τα εξής:

- Δικαίωμα του διοικούμενου να λάβει γνώση των στοιχείων της υπόθεσης του.
- Δικαίωμα να εκθέσει τις απόψεις του, δηλαδή να ακουσθεί (δικαίωμα ακροάσεως *stricto sensu*)
- Υποχρέωση της Διοίκησης να λάβει υπόψη τις απόψεις του διοικούμενου»

«Το Δικαίωμα της Ακροάσεως έχει πανάρχαια καταγωγή: Όπως παρατηρείται σε αγγλική απόφαση του 1723, «Θείος και ανθρώπινος Νόμος δίδει εις πάντα κρινόμενον το δικαίωμα να υπερασπιστεί εαυτόν....Ο Θεός δεν εξήνεγκεν απόφαση κατά του Αδάμ πριν ή τον καλέσει να υπερασπιστεί εαυτόν. –Αδάμ, είπεν ο Θεός, διότι αμάρτησες; Έφαγες ή όχι του απαγορευμένου δέντρου τον καρπόν;» (όπως πιο πάνω, κεφ. 2 παρ. 3(II) σελ 51)

Νομική θεμελίωση του δικαιώματος της ακροάσεως:

- Η αρχή της Νομιμότητας
- Η αρχή του σεβασμού της προσωπικότητας του ανθρώπου
- Η αρχή της προσωπικής ελευθερίας (“*in dubio pro libertate*”, “*liberte de la defense*”)

- Πηγάζει εκ του «Φυσικού Δικαίου».
- Η ιδέα της Δημοσιότητας στη Διοικητική Δράση.
- Η αρχή της αιτιολογίας των Διοικητικών Πράξεων (παραβιάζεται η αρχή αυτή, εάν η διοικητική πράξη δεν στηρίζεται, συν άλλους, και στην προηγούμενη ακρόαση του ενδιαφερομένου)

Αυτές οι αρχές έχουν κωδικοποιηθεί στο **άρθρο 43 του Νόμου 7(Ι)/98**.

Το Δικαίωμα της Ακροάσεως θεμελιώνεται και σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, όπως στις υποθέσεις Χριστοφής Ιωάννου ν. Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 290/89), Χριστόδουλος Φυσεντζίδης ν. Δημοκρατίας (1971) 3 ΑΑΔ και Νικόλας Μελέτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 911/87).

Περαιτέρω, είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι για να παραχωρηθεί ουσιαστικά το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, πρέπει να δοθούν όλα τα στοιχεία που αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου στο διοικούμενο, ώστε να μπορέσει να υπερασπιστεί με όλα τα δυνατά όπλα (ισότητα όπλων). Έχει καθιερωθεί από την επιστήμη του διοικητικού δικαίου, το λεγόμενο «δικαίωμα γνώσης».

Σύμφωνα με την Παράγραφο 6 του Άρθρου 43 του Νόμου 158(1)/99:

«Κάθε πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα ακρόασης, μπορεί, ύστερα από γραπτή αίτηση του, να λάβει γνώση των στοιχείων του σχετικού διοικητικού φακέλου. Το αρμόδιο διοικητικό όργανο μπορεί με αιτιολογημένη απόφαση του να απορρίψει ολόκληρο ή μέρος του αιτήματος, αν η ικανοποίηση του παραβλάπτει το υπηρεσιακό ή το συμφέρον τρίτου προσώπου.»

«Το δικαίωμα της πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία, όπως προβάλλει μέσα από τις διατάξεις του Συντάγματος, των Νόμων και των διεθνών συμβάσεων, περιέχει δυο βασικά στοιχεία. Το πρώτο, είναι η απαίτηση από την πλευρά του πολίτη για γνώση των στοιχείων και το δεύτερο, είναι η υποχρέωση, που επιβάλλεται στη

διοίκηση να ικανοποιήσει την απαίτηση αυτή. Αυτό σημαίνει καταρχήν, ότι η διοίκηση οφείλει να θέτει στη διάθεση του πολίτη, όλα εκείνα τα στοιχεία, που κατά την κρίση του τελευταίου, είναι χρήσιμα και προσφορά για την προάσπιση με τον καλύτερο τρόπο των συμφερόντων του. Είναι λοιπόν, αυτονόητο, ότι η διοικητική αρχή θα πρέπει σε αυτή τη διαλεκτική σχέση με τον πολίτη να είναι ειλικρινής και «έντιμη», χωρίς να αποκρύπτει από τον ενδιαφερόμενο οτιδήποτε μπορεί να αποτελέσει στοιχείο για την ικανοποίηση των συμφερόντων του. Η ενημέρωση και μάλιστα η ορθή και πλήρης, αποτελεί αξίωση έναντι της διοικητικής αρχής, η οποία ικανοποιώντας την απαίτηση του πολίτη θα πρέπει να είναι «υπηρετική». (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης «Το Δικαίωμα Γνώσης των Διοικητικών Εγγράφων», Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2006, σελ. 3)

«Η αρχή της πρόσβασης του πολίτη στα διοικητικά στοιχεία, ως αρχή της συμμετοχής των πολιτών στη διοικητική διαδικασία, σχετίζεται άμεσα με την **αρχή της φανερότητας και ανοικτής δράσης της διοίκησης, που περιλαμβάνει κυρίως την αρχή της δημοσιότητας, σε αντιδιαστολή με την αρχή της μυστικότητας.** (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης όπως πιο πάνω, σελίδες 3, 4)».

Το Συμβούλιο Επικράτειας ρητά δέχθηκε ότι η διοίκηση έχει «άμεση» υποχρέωση, με βάση τη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου να χορηγεί μετά από αίτηση του διοικούμενου τα αιτούμενα διοικητικά στοιχεία, που τον αφορούν. (ΣΤΕ 2196/1969 όπου «... Αι δημόσιαι υπηρεσίαι και τα διοίκηση ασκούντα νομικά πρόσωπα, οφείλουν να χορηγούν τη αιτήσεϊ των διοικουμένων αφορώντα αυτούς στοιχεία προκύπτοντα εκ των αρχείων ή άλλων εγγράφων...»)

«Το δικαίωμα της γνώσης σημαίνει ουσιαστικά τη δυνατότητα του πολίτη να ασκήσει προληπτικό έλεγχο νομιμότητας και σκοπιμότητας, η οποία και αποτελεί την πραγματική και νομική βάση της διοικητικής πράξης, που θα εκδοθεί, και θα αποτελέσει τη νόμιμη αιτιολογία της. **Κατά συνέπεια, το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία θεμελιώνεται στην αρχή του κράτους δικαίου, που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση αποτελεσματικής συμμετοχής του σε αυτή**» (Χρίστος Παν Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 9).

«Το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί ατομικό δικαίωμα, που βασίζεται στην ατομική ελευθερία και το δικαίωμα πληροφόρησης αποτελεί και κοινωνικό δικαίωμα, που βασίζεται στη δημόσια ελευθερία. Ορθά δε υποστηρίζεται ότι, το δικαίωμα πρόσβασης, που περιλαμβάνει και το γενικότερο δικαίωμα της πληροφόρησης αποτελεί στοιχείο του ευρύτερου δικαιώματος της γνώσης» (Χρίστος Παν Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 14).

*«Η άσκηση του δικαιώματος της πληροφόρησης και ειδικότερα του δικαιώματος πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί αναγκαία και λογική προϋπόθεση για την άσκηση άλλων συνταγματικών δικαιωμάτων, όπως αυτό της προηγούμενης ακρόασης και της δικαστικής προστασίας. Είναι αυτονόητο, ότι η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών προϋποθέτει **έγκυρη και πλήρη πληροφόρηση**, έτσι ώστε με βασιμότητα να υποστηρίζεται, ότι η σύνδεση μεταξύ τους υποδηλώνει την κοινή τους προέλευση και το κοινό πεδίο αναφοράς τους. (Χρίστος Παν Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 27).*

*«Το αποφασίζον όργανο, σύμφωνα με μια προσέγγιση, έχοντας μελετήσει όλο το φάκελο, κατέληξε στα βασικά του συμπεράσματα, ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης της υπό κρίση περίπτωσης και βρίσκεται σε πλεονεκτικότερη θέση κατά τη διαδικασία της ακρόασης από τον διοικούμενο, που απλά γνωρίζει απλώς τα εμπεριεχόμενα στην κλήση συμπεράσματα και όχι το υλικό, στο οποίο βασίστηκε η διοίκηση για να τα εξάγει. Με τη διαδικασία αυτή δεν μπορεί να αντιπαρατεθεί στην αρχή αδυνατώντας να ακολουθήσει τη νοητική επεξεργασία του υλικού που τον αφορά. Κατά συνέπεια το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία συνδέεται και με την **αρχή της ισότητας των όπλων στη διοικητική διαδικασία.**» (Χρίστος Παν Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 29).*

Σχετική πρόβλεψη για το δικαίωμα του πολίτη να λαμβάνει γνώση και να έχει πρόσβαση στα διοικητικά στοιχεία, υπάρχει και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ). Συγκεκριμένα στο άρθρο 10 παρ. 1 προβλέπεται ότι, η ελευθερία λήψης πληροφοριών από τις δημόσιες αρχές βρίσκεται στο ίδιο πλαίσιο αυξημένης προστασίας με το δικαίωμα της ελευθερίας

της έκφρασης. Ο κανόνας αυτός καλύπτει, αφενός την έννοια της ελευθερίας της γνώμης και αφετέρου την ελευθερία της αναζήτησης λήψης και μετάδοσης πληροφοριών, χωρίς την παρέμβαση των δημόσιων αρχών και ασχέτως συνόρων, καλύπτοντας έτσι όλο τον κύκλο της επικοινωνίας. Τα όργανα, που προβλέπονται στην ΕΣΔΑ, εξετάζουν την συμπεριφορά των κρατικών οργάνων σε σχέση με την αρχή της ελευθερίας και το πεδίο εφαρμογής της διεθνούς διάταξης.

Περαιτέρω, με βάση τον κανόνα συμπεριφοράς και τη διαμορφωθείσα νομολογία του ΔΕΚ και του Πρωτοδικείου των ΕΚ, η αρχή της πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία, ως αρχή προερχόμενη από την αρχή της διαφάνειας της διοικητικής δράσης αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου. (ΔΕΚ 7-3-1997, WWF UK, υποθ. Τα-105/95, ΔΕΚ 14-10-199, Bavarian Lager, υποθ. Τα-309/97, ΔΕΚ 19-7-1999, Rothmans International, υποθ. Τα-188/1997)

Όπως είναι γνωστό από την πολυετή ενασχόληση του ΔΕΚ με την επίλυση διαφόρων θεμάτων που ανακύπτουν, έχει καθιερωθεί ένα σύνολο γενικών αρχών και δικαιωμάτων του κοινοτικού δικαίου. Παρατηρώντας τη νομολογία μπορούμε με βεβαιότητα να διαπιστώσουμε ότι και το δικαίωμα πρόσβασης του πολίτη στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί ένα εξ' αυτών, πριν ακόμα αναφερθεί στο αναθεωρημένο κείμενο της συνθήκης. Το Δικαστήριο στηριζόμενο στις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, έχει καθιερώσει τη γενική αρχή, σύμφωνα με την οποία ο κοινός νομοθέτης οφείλει να διαμορφώσει σε κάθε περίπτωση τους μηχανισμούς εκείνους διοικητικούς-δικαστικούς, που είναι αναγκαίοι για την ικανοποίηση της αξίωσης της πλήρους εναρμόνισης με το κοινοτικό δίκαιο. Οι αρχές αυτές όπως ειπώθηκε, αποτελούν ένα είδος Συντάγματος και έχουν χαρακτήρα κανόνων δικαίου, καθόσον υπερισχύουν σε κάθε περίπτωση του εθνικού δικαίου, αφού είναι γνωστό ότι δεσμεύουν όλα τα εθνικά πολιτειακά όργανα και τα δικαστήρια των κρατών μελών. **Με δεδομένο ότι η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι πηγή κοινοτικού δικαίου, αντιλαμβάνεται κανείς τη σπουδαιότητα του ρόλου της νομολογίας στην προστασία του δικαιώματος πρόσβασης στα διοικητικά**

στοιχεία τόσο σε επίπεδο κοινοτικού, όσο και σε επίπεδο διαμόρφωσης του εθνικού δικαίου. Ωστόσο θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η κοινοτική ρύθμιση δεν αφορά τις έννομες σχέσεις με την εσωτερική διοίκηση του κάθε κράτους, πλην όμως η επιρροή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ιδιαίτερα σημαντική στην εσωτερική έννομη τάξη.

Άλλωστε, οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, μία εκ των οποίων είναι πλέον και η αρχή πρόσβασης του διοικούμενου στα διοικητικά στοιχεία, λόγω του ότι ανήκουν στο πρωτογενές δίκαιο, είναι ιεραρχικά ανώτερες του εθνικού δικαίου και υπερισχύουν κάθε διάταξης δευτερογενούς δικαίου, που αντίκειται σε αυτές. Έτσι, με δεδομένο ότι το κοινωνικό δίκαιο υπερέχει έναντι του εθνικού, κάθε αρχή που διαμορφώνεται και

απορρέει από αυτό μπορεί να αντιταχθεί κατά οιασδήποτε διάταξης εθνικού δικαίου, ακόμα και συνταγματικής. (Χρίστος Παν Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδες 62 και 63).

Ισχυρή βάση για το αίτημα μας αποτελεί και το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σχετική Νομολογία του ΔΕΚ που το έχει ερμηνεύσει. Το άρθρο 41 αποτυπώνει τις πλέον σύγχρονες αντιλήψεις για το ρόλο και τις λειτουργίες της δημόσιας διοίκησης με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Το πρώτο ειδικότερο δικαίωμα που κατοχυρώνεται στην παρ. 2 του άρθρου 41 του Χάρτη, ως εξειδίκευση του γενικότερου δικαιώματος για χρηστή διοίκηση, είναι το δικαίωμα ακρόασης του θιγόμενου πολίτη πριν από τη λήψη ενός δυσμενούς μέτρου. Η ρητή κατοχύρωση του στο Χάρτη ως μέρος του πυρήνα του δικαιώματος για χρηστή διοίκηση καταδεικνύει το χαρακτήρα του ως θεμελιώδους αρχής της διοικητικής διαδικασίας.

Από όλα τα πιο πάνω καθίσταται αντιληπτό ότι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης είναι υποχρεωμένη να δώσει στο σταθμό όλες τις αιτούμενες πληροφορίες, σε σχέση με τα νομικά και πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης.

Η πιο πάνω υποχρέωση της πηγάζει και από τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

*Σύμφωνα με το **άρθρο 50 του νόμου 158(1)/99**, «Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στα διοικητικά όργανα, κατά την άσκηση της διακριτικής τους εξουσίας, να ενεργούν σύμφωνα με το περί δικαίου αίσθημα, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών νομοθετικών διατάξεων σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση να αποφεύγονται ενεπιεικείς και άδικες λύσεις.»*

*Σύμφωνα και με τον **Σπηλιωτόπουλο** (Ε.Π Σπηλιωτόπουλος Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος Ι, 11^η έκδοση, παρ. 83), «Η αρχή της χρηστής διοίκησης επιβάλλει στα διοικητικά όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητες τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ειρηνευτικές εκδοχές και να επιδιώκεται η προσαρμογή των κανόνων δικαίου προς τις επικρατούσες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες και απαιτήσεις.»*

Ο σταθμός ζητά τα απαιτούμενα στοιχεία για να αποκτήσει ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης και για να εξασφαλιστεί η απαραίτητη ισότητα όλων. Ως εκ τούτου, τυχόν άρνηση της Αρχής, ισοδυναμεί και με παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, εξακολουθούμε να ζητούμε τα στοιχεία που αναφέρουμε στην επιστολή μας ημερομ. 10/6/2007.»

Η Αρχή απέρριψε το αίτημα του σταθμού για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες που ήγειρε κατά την ενώπιον της Αρχής ακροαματική διαδικασία ημερομ. **20.6.2007** και δήλωσε ότι η παρούσα υπόθεση θα οριστεί για σκοπούς επιβολής κυρώσεων σε επόμενη συνεδρία της Αρχής.

Η Αρχή με επιστολή της προς το σταθμό ημερομηνίας **17.9.2007** επισύναψε την ενδιάμεση απόφαση της ημερομ. **20.6.2007** επί της προδικαστικής ένστασης που ήγειρε ο σταθμός .

Ακολούθως, η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **29.11.2007** κάλεσε το σταθμό να παρευρεθεί στη συνεδρία της ημερομηνίας **12.12.2007**, κατά την οποία θα επιβαλλόταν κύρωση στην υπόθεση.

Ο σταθμός σε απαντητική του επιστολή ημερομ. **30.11.2007** ανέφερε τα ακόλουθα για σκοπούς επιβολής κυρώσεων:

«(...) *Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.*

A) Σχετικά Γεγονότα

1. *Στη συνεδρία της υπ'αρ. 24/2005 και ημερ. 25/5/2005, η Αρχή αποφάσισε, αφού έκρινε το σταθμό εκ πρώτης όψεως ένοχο, να προωθήσει την εναντίον του υπόθεση. Στη σύνθεση της Αρχής συμμετείχε και το μέλος κ. Νίκος Παπαμιχαήλ.*
2. *Την 27/5/2005 η Αρχή κοινοποίησε στο σταθμό τις επίδικες κατηγορίες, οι οποίες αφορούσαν επεισόδιο της σειράς «Ιερό Πάθος» που μεταδόθηκε από το σταθμό στις 24/2/2005.*
3. *Την 9/6/2005 ο σταθμός απέστειλε στην Αρχή γραπτή αγόρευση.*
4. *Την 21/6/2006 ο σταθμός δια εκπροσώπου προέβη σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.*
5. *Την 22/6/2006 ο σταθμός απέστειλε στην Αρχή νέα γραπτή αγόρευση, βάσει των ευρημάτων του από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου.*
6. *Την 11/12/2006, η Αρχή κοινοποίησε στο σταθμό την καταδικαστική της απόφαση ημερ. 28.6.2006 (6 δηλαδή μήνες μετά). Στη σύνθεση της Αρχής συμμετείχε και το μέλος κ. Νίκος Παπαμιχαήλ.*
7. *Την 20/6/2006 ο σταθμός υπέβαλε αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες του διοικητικού φακέλου και παροχή σημαντικότερων στοιχείων που απουσίαζαν από τον διοικητικό φάκελο.*
8. *Την 20/6/2007 διεζήχθη ενώπιον της Αρχής ακροαματική διαδικασία στην οποία ο σταθμός υπέβαλε δια των αντιπροσώπων του προδικαστικές ενστάσεις.*
9. *Την 17/9/2007 η Αρχή κοινοποίησε στο σταθμό ενδιάμεση της απόφαση ημερ. 20/6/2007 (τρεις μήνες μετά), με την οποία αρνείται την παροχή των στοιχείων*

που απουσίαζαν από το διοικητικό φάκελο. Στη σύνθεση της Αρχής συμμετείχε και το μέλος κ. Νίκος Παπαμιχαήλ.

10. Σε χρόνο μεταγενέστερο της έκδοσης της πιο πάνω απόφασης, το μέλος της Αρχής κ. Νίκος Παπαμιχαήλ παραιτήθηκε και αντικαταστάθηκε με τον κ. Μιχαηλίδη.

11. Η Αρχή ποτέ δεν έχει μέχρι σήμερα ικανοποιήσει το αίτημα του σταθμού ημερ. 20/6/2006

12. Με επιστολή της ημερ. 29/11/2007 η Αρχή κάλεσε το σταθμό να παραστεί στις 12/12/2007 σε συνεδρία της για επιβολή κύρωσης στην πιο πάνω υπόθεση.

B) Νομικές Εισηγήσεις

1. Καταδικαστική Απόφαση ημερ. 28/6/2006

Ζητούμε να μας δοθεί άρτιο πρακτικό της συνεδρίας της Αρχής ημερ. 28/6/2006 για να προβάσουμε σχετική προδικαστική ένσταση.

Έστω και την υστάτη ο σταθμός καλεί την Αρχή να ανακαλέσει την απόφαση της ημερ. 28/6/2006, βάσει όλων των αρχών του διοικητικού δικαίου που συνθέτουν τη γενική αρχή της Χρηστής Διοίκησης καθώς και βάσει των αρχών που διέπουν τα της ανάκλησης παράνομων διοικητικών πράξεων. Παραπέμπουμε σχετικά τις γραπτές αγορεύσεις ημερ. 9/6/2005 και ημερ. 22/6/2006.

2. Ενδιάμεση Απόφαση ημερ. 20/6/2007

Ζητούμε να μας δοθεί άρτιο πρακτικό της συνεδρίας της Αρχής ημερ. 20/6/2007 για να προβάσουμε σχετική προδικαστική ένσταση.

Ο σταθμός εξακολουθεί να ζητεί τις αιτούμενες στην επιστολή του ημερ. 20/6/2006 λεπτομέρειες και/ ή στοιχεία του διοικητικού φακέλου, με σκοπό να μπορέσει να γίνει κοινωνός των πραγματικών γεγονότων που περιβάλλουν την υπόθεση, να αποκτήσει δηλαδή το δικαίωμα γνώσης, ώστε να μπορεί να προετοιμάσει με όλα τα δυνατά όπλα την υπεράσπιση του και να αποκτήσει επομένως ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης.

Θέλουμε να επισημάνουμε ότι χωρίς τα αιτούμενα στοιχεία, ο σταθμός κωλύεται να εγείρει σημαντικές προδικαστικές ενστάσεις, οι οποίες αφορούν στη διαδικασία που ακολούθησε η Αρχή, μια διαδικασία που φαίνεται πώς η Αρχή προτιμά να την κρατεί κρυφή.

Ως εκ τούτου, η Αρχή παραβιάζει ευθέως το δικαίωμα ακρόασης-υπεράσπισης του σταθμού.

3. Κοινοποίηση των Αποφάσεων της Αρχής:

Η αργοπορημένη κοινοποίηση της καταδικαστικής σας απόφασης ημερ. 28/6/2006 και της ενδιάμεσης απόφασης σας ημερ. 20/6/2007 έχει προξενήσει ταλαιπωρία και ζημία στο σταθμό και έχει ανατρέψει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη.

Η Αρχή έχει ενεργήσει κατά παράβαση της αρχής της καλής πίστης.

4. Παραίτηση κ. Παπαμιχαήλ:

Προτού παραιτηθεί και αντικατασταθεί, ο κ. Παπαμιχαήλ συμμετείχε τόσο στις συνεδρίες της Αρχής ημερ. 25/5/2005, 28/6/2006 και 20/6/2007.

Προκύπτουν λοιπόν τα ακόλουθα:

Η εξέταση του πορίσματος, η αξιολόγηση των συγκεντρωθέντων στοιχείων, η αξιολόγηση του νομικού και πραγματικού υλικού και η τελική κρίση για ενοχή του σταθμού, έγιναν λαμβανομένης υπόψη της κρίσης του κ. Παπαμιχαήλ προς διαμόρφωση της συλλογικής κρίσης. Επομένως, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τα της δράσης των συλλογικών οργάνων και ειδικότερα τα περί της νόμιμης συγκρότησης-νόμιμης σύνθεσης-νόμιμης λειτουργίας, δεν είναι επιτρεπτό να προχωρήσει η διαδικασία, εφόσον αυτή στηρίζεται στις προπαρασκευαστικές αποφάσεις της Αρχής ημερ. 25.5.2005, 28.6.2006 και 20.6.2007.

Η παρουσία του κ. Παπαμιχαήλ στις πιο πάνω συνεδρίες της Αρχής, εδημιούργησε/εσωματοποίησε το όργανο. Αυτό το όργανο που διαχειρίσθηκε την υπόθεση και κατέληξε σε καταδικαστική απόφαση, αξιολογώντας και πραγματικό υλικό, δεν υπάρχει πλέον. Επομένως ενεργείτε *cum officio functus*.

Η Αρχή με τη νέα πράξη συγκρότησης, είναι νέο, διαφορετικής σύνθεσης συλλογικό όργανο και επομένως δεν είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για συνέχιση διαδικασίας, ώστε οι κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης να μετατρέπονται σε κρίσεις της άλλης. Το νέο όργανο με το διορισμό του κ. Μιχαηλίδη, δεν μπορεί να λειτουργήσει σε ημιτελή υπόθεση.

*Οι πιο πάνω αρχές έχουν χαραχθεί από καιρό από τη Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου. Παραπέμπουμε ενδεικτικά στην υπόθεση «**The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safrides, Revisional***

Jurisdiction Appeal No. 332, (1985) 3 CLR, 163» και στην υπόθεση 655/2003, Βραχίμης Χατζηχάνας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ, απόφαση ημερ. 15/7/2004.

Υπό το φως όλων των ανωτέρω νομικών και πραγματικών δεδομένων, λυπούμαστε να παρατηρήσουμε ότι δεν θα συμμετάσχουμε στην περαιτέρω διαδικασία και επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.»

Σε ό,τι αφορά στον ισχυρισμό του σταθμού ότι, λόγω του χρόνου που διέρρευσε, η Αρχή παραβίασε την αρχή της καλής πίστης, η Αρχή επισημαίνει ότι εξετάζει υποθέσεις και επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις ακολουθώντας τις διαδικασίες όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία της. Ταυτόχρονα ως διοικητικό όργανο οφείλει να συμμορφώνεται προς τις πρόνοιες του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου 158 (I) του 1999 και την υπάρχουσα νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε πλείστα όσα θέματα, όπως σύνθεσης και λήψης αποφάσεων κατά τα διάφορα στάδια της ενώπιον της διαδικασίας.

Το διοικητικό όργανο πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 10 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, να ασκεί την αρμοδιότητά του μέσα σε εύλογο χρόνο. Ο εύλογος χρόνος δεν είναι έννοια αμιγώς χρονολογική. Ο καθορισμός του εύλογου χρόνου, σύμφωνα πάντα με το άρθρο 10 του εν λόγω Νόμου, εξαρτάται από τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, ως επίσης και το μεγάλο αριθμό υποθέσεων που η Αρχή καλείται να εξετάσει αυτεπάγγελτα ή κατόπιν παραπόνων του κοινού, το διαρρέυσαν διάστημα από τη διάπραξη των επιδίκων παραβάσεων μέχρι την τελική απόφαση της Αρχής είναι ήταν το ευλόγως και δικαιολογημένα αναγκαίο.

Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, η Αρχή δεν κάνει δεκτό τον ισχυρισμό περί διαρρέυσαντος μεγάλου χρονικού διαστήματος και συνεπακόλουθα παραβίασης της

αρχής της καλής πίστης. Ούτε και αποδέχεται τους ισχυρισμούς του σταθμού περί τάλαιπωρίας, ζημιάς και ανατροπής της εμπιστοσύνης του.

«Η ασυνεπής, αντιφατική συμπεριφορά της διοικήσεως (venire contra factum proprium) προσβάλλει την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του ιδιώτη και μπορεί να συνεπάγεται την παρανομία της διοικητικής πράξεως. Συγκεκριμένα, **κακόπιστη είναι η συμπεριφορά της διοίκησης όταν αίρει εκ των υστέρων** στην συγκεκριμένη περίπτωση κίνητρα που πρόβλεψε ο νόμος για να προσελκύσει ορισμένη συμπεριφορά του ιδιώτη (συντά στη νομοθεσία επενδύσεων ή εισαγωγής ξένου συναλλάγματος)· **ή όταν αντίκειται σε υποσχέσεις ή σε «δεσμευτικές» ή σε «επίσημες» πληροφορίες των αρμόδιων αρχών...**» (Π.Δ.Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, τέταρτη έκδοση, σελ.183).

Η Αρχή ουδέποτε προέβη σε πρακτική ή είχε συμπεριφορά την οποία μεταγενέστερα αναίρεσε, ούτε ποτέ έδωσε υποσχέσεις ή δεσμευτικές ή «επίσημες» πληροφορίες, ή είχε συμπεριφορά τέτοια, ώστε να μπορεί να χαρακτηριστεί κακόπιστη και ασυνεπής ή να δικαιολογεί την ισχυριζόμενη άρση της εμπιστοσύνης του σταθμού.

Περαιτέρω, και παρά το γεγονός ότι, όπως έχει προαναφερθεί, η Αρχή απορρίπτει τους ισχυρισμούς του σταθμού περί παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης και καλής πίστης, η Αρχή παραπέμπει στο πιο κάτω απόσπασμα της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί της προσφυγής 959/2004, G. P. IRON & WOOD MAKERS LTD V. ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ 1.ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ 2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ):

«Τα άρθρα 50 και 51 του περί των Γενικών Αρχών του περί Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999, Ν.158(Ι)/99, παραπέμπουν στις αρχές της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης και επιβάλλουν όπως η διοίκηση δεν επιτρέπεται να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή, αντιφατικό ή κακόπιστο. Δεν θα πρέπει όμως να ξεχνούμε ότι η καλή πίστη δεν καταλήγει και σε κατάργηση της νομιμότητας στη λειτουργία της διοίκησης

(*Δημοκρατία ν. Παπαφώτη (1997) 3 Α.Α.Δ. 191, 196*). Η αρχή της καλής πίστης σκοπεύει στον αποκλεισμό της αυθαιρεσίας στη διοικητική λειτουργία αλλά δεν υπερφαλαγγίζει, όπως τονίζεται στην *Tamassos Suppliers ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 60*, την αρχή της σύννομης λειτουργίας της διοίκησης που είναι συνυφασμένη, όπως και κάθε κρατική λειτουργία, με την αρχή του κράτους δικαίου ».

Η Αρχή, ουδέποτε επέδειξε ασυνεπή και αντιφατική συμπεριφορά η οποία να προσβάλλει την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του σταθμού απέναντι της και ουδέποτε εκμεταλλεύτηκε καταστάσεις ή δημιούργησε καταστάσεις πλάνης ή απάτης του σταθμού, συμπεριφορά που θα δικαιολογούσε τους πιο πάνω αβάσιμους και αδικαιολόγητους ισχυρισμούς του.

Όσον αφορά στους ισχυρισμούς του σταθμού περί μη ικανοποίησης του αιτήματος του ημερομηνίας 20.6.2007 για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες, καθώς και περί παραβίασης των δικαιωμάτων γνώσης, υπεράσπισης και ακρόασης του σταθμού, η Αρχή παραπέμπει το σταθμό στην ενδιάμεση απόφασή της ημερομηνίας 20.6.2007 όπου τοποθετείται επί του θέματος.

Σε ό, τι αφορά στο αίτημα του σταθμού για άρτια πρακτικά των συνεδριών της Αρχής ημερομ.28.6.2006 και 20.6.2007, η Αρχή σημειώνει ότι τα εν λόγω πρακτικά με όσα διαδραματίστηκαν και λέχθηκαν στις υπό αναφορά συνεδρίες είναι με ακρίβεια πλήρως ενσωματωμένα στις αποφάσεις της Αρχής ημερομ.28.6.2006 και 20.6.2007 αντίστοιχα, οι οποίες έχουν κοινοποιηθεί στο σταθμό.

Ως προς τον ισχυρισμό του σταθμού σε σχέση με την παραίτηση του μέλους της Αρχής κ. Νίκου Παπαμιχαήλ παρατηρούμε τα ακόλουθα:

Το υφιστάμενο διοικητικό όργανο, η Αρχή, είναι το ίδιο και το αυτό όργανο που διορίστηκε στις 15.6.2004 με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αρ.60.421.

Δεν υπάρχει νέα πράξη συγκρότησης της Αρχής, ούτε νέο συλλογικό όργανο όπως ισχυρίζεται ο σταθμός. Για να υπάρξει νέα πράξη συγκρότησης της Αρχής, απαραίτητες προϋποθέσεις είναι η λήξη της εξαετούς θητείας της υφιστάμενης Αρχής και ο διορισμός νέας Αρχής από το Υπουργικό Συμβούλιο με σχετική απόφασή του, προϋποθέσεις οι οποίες δεν συντρέχουν.

Αντιθέτως με τα όσα ισχυρίζεται ο σταθμός, στην περίπτωση της Αρχής, δεν υπάρχει συγκρότηση νέου οργάνου αλλά υπάρχει σύμφωνη με το Νόμο παραίτηση μέλους, κένωση της θέσης του και νέος διορισμός -με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου- για πλήρωση της κενής θέσης για το υπόλοιπο της θητείας της Αρχής. Είναι νομότυπη τόσο η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ, όσο και ο διορισμός του κ. Μιχαηλίδη.

Η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ είναι καθόλα σύμφωνη με τις πρόνοιες του Νόμου 7(Ι)/98.

Το **άρθρο 5(1)(β)** του Νόμου προβλέπει:

«5.—(1) Η θέση του προέδρου, του αντιπροέδρου ή μέλους της Αρχής κενούται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) Σε περίπτωση θανάτου·

(β) σε περίπτωση παραίτησης που υποβάλλεται γραπτώς στο Υπουργικό Συμβούλιο·

(γ) σε περίπτωση έκπτωσης που αποφασίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο—

(i) λόγω ανάληψης αξιώματος ή θέσης σε οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα· ή

(ii) λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς.

Το **άρθρο και 5(2)** του Νόμου προβλέπει:

(2) Σε περίπτωση που η θέση του προέδρου, του αντιπροέδρου ή μέλους της Αρχής κενούται πριν από τη λήξη της θητείας του, το Υπουργικό Συμβούλιο προβαίνει σε νέο διορισμό για πλήρωση της κενής θέσης για το υπόλοιπο της θητείας του».

Το **άρθρο 7(9) του Ν7(Ι)/98** επίσης προβλέπει ότι :

«Η χηρεία θέσης της Αρχής ή ελάττωμα στο διορισμό μέλους της δεν επιφέρει ακυρότητα των πράξεων ή των διαδικασιών της».

Σχετική είναι η απόφαση στις Προσφυγές 341/04 και 549/04 Παιδικό Κανάλι Το Ένα Λιμιτεδ και Gussi Holdings Ltd εναντίον Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, όπου το Ανώτατο Δικαστήριο, αναφερόμενο στο άρθρο 7(9) του Νόμου και την παραίτηση του κ. Κακογιάννη -από προηγούμενη σύνθεση της Αρχής- έκρινε ότι «Προβλέπεται ρητά στο Νόμο ότι οι διαδικασίες συνεχίζονται έστω και αν παραιτείται μέλος της («λόγω χηρείας θέσης της Αρχής»). Συναφώς η παραίτηση του κ. Κακογιάννη από τη θέση του μέλους δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα την επίδικη απόφαση».

Αν ίσχυαν όσα ισχυρίζεται ο σταθμός σχετικά με την παραίτηση και διορισμό μέλους της Αρχής και τις συνέπειες αυτών, τυχόν παραίτηση μέλους της Αρχής και/ή διορισμός νέου μέλους θα σήμαινε παράλυση όλων των διαδικασιών και μη λειτουργία της Αρχής, αποτέλεσμα παράλογο και σίγουρα εκτός του σκοπού του Νομοθέτη ο οποίος προκειμένου να διασφαλίσει την συνέχιση της λειτουργίας της Αρχής σε περιπτώσεις παραίτησης και/ή διορισμού μέλους της, θέσπισε τις ανωτέρω αναφερθείσες διατάξεις του Νόμου 7(Ι)/98.

Ο σταθμός επικαλείται 2 αποφάσεις ως σχετικές με το θέμα και ως υποστηρικτικές των πιο πάνω ισχυρισμών του, στην υπόθεση *The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safirides*, Appeal No.332(1985) 3 CLR, 163 και στην υπόθεση 655/2003 Βραχίμης Χατζηχάνας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ. Η Αρχή σε σχέση με τις αποφάσεις αυτές σημειώνει:

Α. και οι 2 αυτές αποφάσεις αναφέρονται σε πράξεις της ΕΔΥ μετά από προφορικές συνεντεύξεις υποψηφίων.

Β. και στις 2 αποφάσεις που επικαλείται ο σταθμός υπήρξε αρχική απόφαση της ΕΔΥ υπό συγκεκριμένη σύνθεση η οποία ακυρώθηκε με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ακολούθως υπήρξε νέα απόφαση της ΕΔΥ με άλλη σύνθεση (νέα σύνθεση/ άλλο όργανο) η οποία υιοθέτησε κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης οργάνου αναφορικά με προφορικές συνεντεύξεις και προσόντα υποψηφίων.

Επίσης, στις από το σταθμό αναφερόμενες υποθέσεις, οι ακυρωθείσες αποφάσεις λήφθηκαν στο στάδιο της επανεξέτασης της υπόθεσης μετά από ακύρωση της απόφασης του διοικητικού οργάνου με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Είναι σαφές ότι, οι αποφάσεις που επικαλείται ο σταθμός αναφέρονται σε ξένα σε σχέση με την Αρχή περιστατικά και διαδικασίες ως επίσης σε γεγονότα που ουδεμία σχέση έχουν με την παρούσα υπόθεση.

Θέση της αρχής είναι ότι τόσο η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ όσο και ο διορισμός του κ. Μιχαηλίδη είναι καθόλα νομότυπα και δεν επηρεάζουν με κανένα τρόπο τη διαδικασία ή τις αποφάσεις της Αρχής σχετικά με την παρούσα υπόθεση.

Αναφορικά με την εισήγηση του σταθμού για ανάκληση της απόφασης της Αρχής ημερομηνίας 28.6.2006, η Αρχή κρίνει ότι ο σταθμός δεν υπέβαλε οποιαδήποτε νέα στοιχεία που να τη δικαιολογούν και δεν συντρέχει οποιοσδήποτε λόγος ανάκλησής της.

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αφού έλαβε σοβαρά υπόψη της όλα τα ενώπιον της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των γραπτών και προφορικών απόψεων του σταθμού για σκοπούς επιβολής κυρώσεων, ως επίσης τη σοβαρότητα των παραβάσεων και την όλη συμπεριφορά του σταθμού ως προς τη διάπραξη παρόμοιας φύσεως παραβάσεων, κρίνει και αποφασίζει να επιβάλει στο σταθμό κυρώσεις ως ακολούθως:

Για τις παραβάσεις που έγιναν στις **24.2.2005** το συνολικό διοικητικό πρόστιμο των **£4.000** όπως αναφέρεται πιο κάτω:

- Για την παράβαση του άρθρου **29(1) (υποστοιχείο 1)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), την κύρωση της **προειδοποίησης**.
- Για την παράβαση του κανονισμού **29(2) (υποστοιχείο 2)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.ΔΠ 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οποιαδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της παρούσας παράβασης με εκείνα του υποστοιχείου **5**.
- Για την παράβαση του κανονισμού **21(5) (υποστοιχείο 3)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.ΔΠ 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οποιαδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της παρούσας παράβασης με εκείνα του υποστοιχείου **5**.
- Για την παράβαση του κανονισμού **22(1) (υποστοιχείο 4)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.ΔΠ 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οποιαδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της παρούσας παράβασης με εκείνα του υποστοιχείου **5**.
- Για την παράβαση του κανονισμού **21(6) (υποστοιχείο 5)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.ΔΠ 10/2000), το **διοικητικό πρόστιμο των Α.Κ. 2000.**
- Σε ό,τι αφορά την παράβαση του κανονισμού **26(β) (υποστοιχείο 6)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.ΔΠ 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οποιαδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της παρούσας παράβασης με εκείνα του υποστοιχείου **7**.
- Για την παράβαση του κανονισμού **26(ια) (υποστοιχείο 7)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.ΔΠ 10/2000), το **διοικητικό πρόστιμο των Α.Κ. 2000.**

- Σε ό,τι αφορά την παράβαση του κανονισμού **32(3)(α) (υποστοιχείο 8)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.ΔΠ 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οποιαδήποτε κύρωση, λόγω ομοιότητας των γεγονότων και συστατικών στοιχείων της παρούσας παράβασης με εκείνα του υποστοιχείου **5**.

Ο σταθμός καλείται να εμβάσει προς την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου το συνολικό διοικητικό πρόστιμο των **£4000** που του έχει επιβληθεί μέσα σε τριάντα (30) μέρες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της παρούσας απόφασης.

(Ν. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ)

Πρόεδρος

Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου